Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 608
Marți 23 februarie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

DIN EXPERIENȚA GOSPODĂRIILOR COLECTIVE

Cum au obținut 6.100 kg porumb știuleți la hectar

In ultimii ani colectiviștii din Sîntana, regiunea Oradea, au acordat o deosebită atenție culturii porumbului. Insămînțîndu-l pe suprafețe din ce în ce mai mari și luptînd pentru producții sporite la ha, ei au putut repartiza la ziua-muncă cantități mari de porumb și vinde statului zeci de vagoane. Numai în 1959 gospodăria a vîndut 24,7 vagoane de porumb, adică cîte 400 kg boabe de fiecare hectar cultivat cu această cultură. De asemenea, la baza dezvoltării sectorului zootehnic a stat cultura porumbului întrebuințat atît ca furaj masă verde și murat cît și ca furaj concentrat.

Cîteva cifre sînt suficiente pentru a arăta interesul colectiviștilor pentru cultura porumbului. In 1955 suprafața însămînțată cu porumb a fost de 370 de ha, în 1957 de 409 ha, iar în anul trecut de 609 ha. O dată cu mărirea suprafețelor cultivate cu porumb, membrii gospodăriei colective din Sîntana au luptat și pentru ridicarea producțiilor la ha. Și, dacă în 1955 s-a recoltat numai 2.000 kg porumb boabe la ha, în 1957 producția medie s-a ridicat la 2.485 kg. boabe, iar în anul trecut a ajuns la 6.100 kg știuleți, ceea ce înseamnă 4.600 kg boabe la hectar. Sporirea producției de porumb la ha se datorește în mare parte aplicării unei agrotehnici avansate, recomandată pentru această cultură. Iată cum au muncit colectiviștii din Sîntana în anul trecut, pentru a obține o producție sporită de porumb la hectar.

Cunoscînd că, cultivarea porumbului într-un teren bine pregătit este una din condițiile principale pentru realizarea unei producții mai mari la ha, colectiviștii au început pregătirea locului, destinat acestei culturi, încă din vara anului 1958. Astfel, la 3-5 zile după recoltarea păioaselor s-a arat întreaga suprafață la 18-20 cm adîncime, după care s-a grăpat. In toamnă s-a arat din nou la 29-30 cm. Arătura s-a lăsat în brazdă crudă pînă în primăvara anului 1959, cînd s-a grăpat cu grapa cu colți. Lucrarea a fost executată între 26 februarie și 6 martie. Apoi pentru a pregăti un pat bun germinativ începînd de la 13 aprilie s-a executat o discuire la adîncimea de semănat urmată de grapă. Pentru a fertiliza terenul pe o suprafață de 200 de ha (acolo unde a fost mai slab) s-a administrat înainte de discuire cîte 200 kg superfosfat la ha. Insămînțarea porumbului s-a început imediat după discuire și a durat pînă la 28 aprilie. S-a semănat cu mașina la 70 cm între rînduri.

Experiența de cîțiva ani le-a arătat colectiviștilor că în sporirea producției la ha un rol de seamă îl are și calitatea seminței. De aceea ei au ales cu grijă știuleții și au înlăturat boabele de la vîrf și bază. Soiul folosit a fost hibrid simplu: Romînesc de Studina × Phister, generația a doua. După însămînțare, pentru a înlesni răsărirea plantelor, s-a spart crusta ce se formase în urma ploilor, prin grăpare. La 10 zile după această lucrare s-a început prima prașilă care s-a executat cu prășitoarele între rînduri urmată manual pe rînd. O dată cu aceasta s-a făcut și răritul lăsîndu-se cîte un fir la 50 de cm. In felul acesta s-a asigurat o densitate de 27-28.000 de plante la hectar.

Prașila a doua s-a făcut între 17-23 iunie cu prășitoarea trasă de cai și manual pe rînd, iar a treia între 27 iunie și 2 iulie. Odată cu această din urmă lucrare s-a efectuat și copilitul.

Arătura de vară și cea adîncă de toamnă, sămînța de soi, executarea lucrărilor de întreținere la timp și de cîte ori a fost nevoie etc. au făcut ca plantele să se dezvolte bine și să dea o producție medie de 6.100 kg știuleți la ha. Pe unele parcele producția medie a fost și mai mare și asta numai datorită asigurării unei densități de plante la ha mai mare și în raport cu gradul de fertilizare a solului. La brigada II, condusă de Anton Halbergel, de pildă, s-a asigurat peste 31.000 plante la ha. Ca urmare producția medie, pe cele 116 ha, a fost de 6.734 kg știuleți la ha.

In anul trecut colectiviștii din Sîntana au avut și un lot demonstrativ în suprafață de 2 ha. Pe această suprafață ei au aplicat, în plus față de cultura mare, îngrășăminte naturale și chimice în cantități mai mari și au asigurat o densitate de aproape 38.000 plante la ha. Munca nu le-a fost în zadar. La recoltare au scos cîte 10.540 kg știuleți la ha.

Producțiile mari dobîndite pe unele parcele cît și pe lotul demonstrativ le-a arătat colectiviștilor din Sîntana că posibilitățile sporirii continue a producției de porumb la ha în gospodăria lor nu sînt încă epuizate. De aceea, ei au acordat o și mai mare atenție acestei culturi. Intreaga suprafață destinată culturii porumbului pentru boabe a fost arată în vară și apoi în toamnă la 30 cm și fertilizată cu îngrășăminte naturale și chimice (pe 80 ha s-au aplicat cîte 20 tone gunoi, iar pe 510 ha cîte 200 kg superfosfat la ha). Insămînțarea o vor face cu sămînță dublu hibridă, la 70 cm între rînduri iar pe rînd vor lăsa la 35-40 cm cîte un fir, asigurîndu-se astfel o densitate de 35-38.000 plante la ha. De asemenea, pentru a obține o producție de 30 tone porumb pentru siloz în faza de coacere lapte-ceară, colectiviștii vor aplica pe cele 90 de ha ce vor fi însămînțate în acest scop, aceleași lucrări ca și la cultura pentru boabe.

In felul acesta, colectiviștii din Sîntana vor ca în acest an să scoată o producție medie de boabe și mai mare decît cea din anul trecut, asigurînd totodată o hrană abundentă și de bună calitate animalelor a căror număr va cunoaște o creștere considerabilă.

V. CAZACU

ÎN LIVADĂ

Colectiviștii din comuna Grădinari, regiunea București, dau o deosebită atenție sectorului pomicol. In fotografie: o parte din brigada pomi-viticolă condusă de Lupescu Petre, executînd stropitul pomilor.

ÎNSĂMÎNȚEAZĂ OVĂZUL

Profitînd de timpul călduros din ultimele zile, membrii gospodăriilor agricole colective din satul Cruceni, raionul Arad, au pornit la însămînțatul ovăzului. Avînd tarlaua respectivă, arată adînc de cu toamnă, după pregătirea terenului, colectiviștii au început lucrul semănînd 24 de ha cu ovăz.

Și la colectiviștii din Olari-Criș

Și la gospodăria agricolă colectivă „Secera și Ciocanul" din comuna Olari — raionul Criș, regiunea Oradea, s-au început însămînțările de primăvară. Folosind experiența din anul trecut cînd, însămînțînd orzul de primăvară de timpuriu, colectiviștii din această comună au obținut pe 100 ha. cîte 3.000 kg. la hectar, acum în primele 2 zile de la declanșarea lucrărilor ei au însămînțat peste 50 de ha.

De ce întîrzie transportul gunoiului de grajd

Intre 1 ianuarie și 15 februarie la gospodăria de stat Bordușani au fost transportate pe cîmp 5.129 de tone de gunoi de grajd. Terminînd gunoiul de grajd din gospodărie, în prezent muncitorii cară la cîmp gunoiul aruncat la marginea satului Bordușani. La gospodăria de stat Costache Burcă s-au transportat pe ogoare în primele 45 de zile ale anului peste 1.400 de tone de gunoi de grajd. La fel au procedat gospodăriile de stat Țăndărei, Peștera sau Independența. In schimb la gospodăria de stat Moșneni, abia s-au cărat la cîmp pînă acum... 90 de tone de gunoi. O situație asemănătoare poate fi întîlnită și la gospodăria de stat „Donca Simo" deși aci există un puternic sector zootehnic și deci suficiente îngrășăminte organice, ca și la gospodării de stat cum sînt: Cocargeaua-Deleni, Baia, „Dr. Alexandrov", Izvoru Mare sau Făgăraș-Dăeni. Aceste unități trebuie să ia măsuri spre a transporta pe ogoare toate cantitățile de gunoi de grajd existente în gospodării.

Vești din gospodăria colectivă din Sînmartin

In gospodăria agricolă colectivă „Flacăra Roșie" din Sînmartin, sat aparținător comunei Vărgata, raionul Tg. Mureș, au fost luate din timp măsuri pentru ca muncile agricole de primăvară să se desfășoare în condițiile cele mai bune. Astfel, au fost selecționate și curățate 2 200 kg. semințe de ovăz, din care s-au trimis probe la laboratorul din Tg. Mureș. Pentru asigurarea seminței de orz, consiliul de conducere al gospodăriei a încheiat din timp contract cu întreprinderea AGROSEM din Tg. Mureș. Colectiviștii au hotărît să semene în anul acesta numai orz pentru fabricarea berei.

De asemenea, în scopul asigurării unei recolte cît mai bogate a fost cărată la cîmp cantitatea de 350 de tone de gunoi de grajd. In prezent, colectiviștii lucrează de zor la pregătirea răsadnițelor urmînd ca pînă la sfîrșitul lunii februarie să se amenajeze răsadnițe în suprafață totală de peste 160 m.p.

La sfîrșitul lunii ianuarie, colectiviștii din brigada legumicolă, au plantat în cele două sere ale gospodăriei răsaduri de gulii și roșii. Pe la începutul lunii martie se vor recolta gulii proaspete, iar la începutul lui aprilie membrii gospodăriei vor culege prima recoltă de roșii. Colectiviștii vor obține și în anul acesta, fără îndoială, cîștiguri frumoase de pe urma legumelor timpurii (în 1959, legumele timpurii cultivate în sere au adus colectiviștilor din Sînmartin un cîștig de peste 52 000 lei).

Pentru a înlătura pericolul băltirii apelor pe semănăturile de toamnă, colectiviștii au săpat un șanț lung de 1.500 de m. Toate aceste acțiuni oglindesc hărnicia colectiviștilor din Sînmartin și dorința lor de a obține anul acesta recolte cît mai sporite.

FABIAN LUDOVIC
corespondent

Printre legumicultorii de la G. A. S. Ovidiu

Gospodăria de stat Ovidiu, regiunea Constanța, este una din unitățile agricole socialiste care aprovizionează în permanență piața orașului Constanța cu legume proaspete și de calitate. In prezent, după cum se vede în fotografia de față, legumicultorii gospodăriei sînt în plină activitate. In fotografia de sus: muncitoarea Paraschiva Pricop, bucurîndu-se de recolta frumoasă de salată obținută. In fotografia de jos: cîteva membre ale brigăzii legumicole plivind răsadurile.

PENTRU 3000-3500 DE LITRI DE LAPTE PE CAP DE VACA — PENTRU SUB 1 LEU PREȚ DE COST PER LITRU

Evitînd greșelile la furajare obținem producții mari și constante

Cu 4 ani în urmă vacile gospodăriei noastre produceau în medie doar 1.800 de litri de lapte. Anul trecut media producției de lapte pe cap de vacă furajată a trecut de 3.000 de litri. Această dinamică a producției de lapte nu s-a obținut ușor. Noi avem și astăzi aceleași vaci pe care le aveam cu 4 ani în urmă. Ce s-a schimbat în acest timp? S-a schimbat calificarea muncitorilor; a crescut pregătirea lor politică și, ca o consecință a acestui fapt, s-a schimbat în mare măsură atitudinea lor față de muncă.

Intre timp s-a îmbogățit și experiența noastră organizatorică, priceperea noastră de a-i îndruma pe mulgători.

A fost o vreme cînd orice succes al unui mulgător era pus de către tovarășii săi de muncă pe seama faptului că are vaci mai bune. De aici se iveau între mulgători o serie de neînțelegeri, uneori își arăta colții invidia.

Pentru a evita astfel de lucruri și pentru a pune toți mulgătorii în condiții egale, noi am dat fiecărui îngrijitor cîte 4 vaci din cele mai bune, 4 cu producții medii și 4 aflate la prima fătare sau cu producții sub cele medii. Acum fiecare mulgător e convins că mărimea producției depinde exclusiv de silința și iscusința sa.

Avem mulgători vechi. Dacă-i întrebi care-i principalul lucru pe care l-au învățat de cînd sînt mulgători, ei vor răspunde: producția de lapte crește greu și scade ușor. Fiecare mulgător își dă seama că acesta este un învățămînt prețios. Dacă greșelile de furajare se produc o singură zi producția va scade timp de 5—7 zile. Două greșeli consecutive duc la ieșirea vacilor din ritmul de producție pentru cel puțin o lună de zile. Această constatare este valabilă îndeosebi pentru lunile de iarnă și primăvară cînd vacile sînt furajate la iesle. Iată de ce noi ne străduim să înlăturăm orice greșeli de furajare.

Folosind propria noastră experiență cît și experiența muncitorilor din alte gospodării de stat, G.A.S. Banloc, regiunea Timișoara, va obține în 1960 cel puțin 3.500 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. Prețul de cost al laptelui va fi sub un leu la litru.

SILVIU MICULESCU
maistru zootehnic la G.A.S. Banloc, regiunea Timișoara

Ca rezultat al calificării muncitorilor:

La G. A. S. Laicăi 5.500 litri pe cap de vacă

Anul acesta, gospodăriile agricole de stat din regiunea Pitești acordă o atenție deosebită calificării cadrelor din sectorul zootehnic. Astfel, în urma indicațiilor date de comitetul regional de partid, brigadierii au fost supuși unui examen, iar cei găsiți necorespunzători au fost trecuți în alte locuri de muncă. Acum e în curs calificarea și examinarea îngrijitorilor de animale. Cît de necesar este acest lucru ne demonstrează exemplul G.A.S. Lăicăi, care, avînd numai mulgători cu înaltă calificare, a reușit ca în ultimul an să obțină — în condițiile regiunii Pitești — o producție de 3.430 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. Gospodăria a avut și mulgători care au produs cîte 5 500 de litri de lapte pe cap de vacă; de 2—3 ori mai mult decît în anul 1958.

Deși are vaci de aceeași valoare zootehnică și condiții de producție mai bune, G.A.S. Drăgănești-Olt a obținut rezultate mult mai slabe decît G.A.S. Lăicăi tocmai din cauză că consiliul gospodăriei nu s-a ocupat de calificarea brigadierilor și îngrijitorilor. La G.A.S. Drăgănești-Olt 20 de muncitori din sectorul zootehnic nu au calificarea necesară, în timp ce alții, calificați, sînt ținuți în diverse munci administrative.

Angajamente valoroase ale mulgătorilor

Numeroși mulgători de la gospodăria de stat Carani, — regiunea Timișoara, și-au luat angajamentul de a obține în acest an producții cu mult mai mari decît 2.600 de litri de lapte pe cap de vacă furajată, așa cum prevede planul de producție. Astfel, mulgătorul fruntaș Gheorghe Pop s-a angajat să obțină în acest an cîte 4.200 de litri de lapte în medie pe cap de vacă, iar de la vaca „Monica" — 10.000 de litri.

Pentru ca angajamentele să poată fi traduse în viață, conducerea gospodăriei a luat măsuri pentru asigurarea bazei furajere. Astfel, anul acesta în gospodărie se vor cultiva 200 de ha. cu porumb pentru siloz. De asemenea, gospodăria a însămînțat în toamna trecută 150 de ha, cu secară masă verde, — în cadrul conveierului verde mai avînd însămînțate 200 de ha. cu trifoi și 105 ha. cu alte plante furajere.

PRIMII din MULTELE MII

PRINTRE MECANIZATORII DE LA S.M.T.-CĂLUGĂRENI

La circa 30 de km pe șoseaua care duce din Capitală spre Giurgiu, mașina te lasă în mijlocul unei așezări orășenești. Este orășelul mecanizatorilor de la S.M.T. Călugăreni, raionul Vidra. Șoseaua desparte mica așezare în două: în stînga, locuințele pentru familiști, clubul modern — adevărat teatru, turnul și castelul de apă, depozitul de carburanți, iar pe dreapta sînt așezate remizele, atelierul, garajul auto, magazia, clădirea administrativă, cantina, grupul social și alte anexe.

De cum intri în aceste zile de primăvară timpurie pe poarta stațiunii, privirile-ți sînt atrase de o forfotă puțin obișnuită. Harnicii mecanizatori se pregătesc intens pentru ieșirea în teren. Vremea frumoasă din ultimele zile parcă le dă ghes să zorească ultimele pregătiri, să ajungă cu o zi mai devreme pe tarlalele care așteaptă fierul plugului tras de tractor.

Pe directorul stațiunii, comunistul Mircea Paulian, l-am aflat în mijlocul brigăzii a III-a, brigadă fruntașă pe stațiune, condusă de candidatul de partid Ilie Țuican, dînd unele îndrumări tractoriștilor legate de munca lor viitoare. „In primăvara aceasta vom putea face lucrări de însămînțare într-un timp și mai scurt și de mai bună calitate, spunea tov. Paulian. Nu uitați că vom fi dotați cu 18 noi tractoare, dintre care 8 ne-au și sosit. Pe lîngă acestea, vom mai fi înzestrați cu încă 20 de semănători speciale de porumb „Victoria", iar pentru recoltat vom primi încă 10 combine. Iată dar că ne stă în puteri să facem față cerințelor mereu crescînde ale sectorului agricol socialist din raza noastră de activitate care-i în continuă creștere. Trebuie ca în acest an să obținem rezultate și mai bune în muncă, iar gospodăriile colective și întovărășirile agricole recolte și mai bogate". Discuțiile s-au purtat apoi și spre reducerea costului lucrărilor, spre creșterea productivității muncii.

Am stat apoi mai îndelung de vorbă cu directorul stațiunii. Era bucuros că au luat-o timpului înainte. In alți ani, spre sfîrșitul lui făurar, mecanizatorii de aici erau în toiul reparațiilor. Acum însă reparațiile au fost terminate încă de la 10 februarie. Aceasta ca urmare a unei mai chibzuite organizări a muncii în ateliere (o mai bună repartizare a spațiului tehnologic, folosirea metodei ansamblelor, recondiționarea pieselor într-un sortiment mai variat, mai buna pregătire profesională a oamenilor etc.).

Cît privește asigurarea volumului de muncă prin contractări, am aflat că pînă acum sarcina de lucrări în cîmp pentru campania de primăvară de 5.764 hantri este acoperită cu contracte în proporție de peste 80 la sută. Acțiunea este în curs de desfășurare.

M-am interesat apoi despre acțiunea de reducere a cheltuielilor planificate și am aflat că în ultimii 5 ani prețul de cost al hantrului a fost redus aici încontinuu, ajungînd de la 312,63 lei cît a fost în 1955 la 132,67 lei în 1959. Beneficiile din anul trecut au depășit suma de 300.000 lei. Pentru acest an mecanizatorii de aici s-au angajat să obțină succese și mai mari pe linia creșterii productivității muncii și a reducerii prețului de cost al hantrului. In acest scop, sortimentul lucrărilor mecanizate va fi mult extins, se va lucra cu o mare parte din tractoare în două schimburi, mecanizatorii vor folosi cuplurile de mașini pe scară largă.

Hotărîrea mecanizatorilor de aici de a transpune angajamentul lor în viață se vede mai ales din faptul că ei au și pornit la treabă. Pînă acum la diferite lucrări de transporturi și arături făcute în ferestrele iernii s-au și executat peste 250 de hantri. Sînt primii din multele mii de hantri ce vor urma în curînd.

I. LEȘEANU

Se dezvoltă cultura ciupercilor

In ultimii ani creșterea ciupercilor a luat o mare dezvoltare. In fotografie: tov. ing. Stela Căruntu și maistra de cultură Stoica Alexandra, de la stațiunea experimentală pentru cultura ciupercilor, Chitila, controlînd modul cum se dezvoltă culturile

Crește numărul gospodăriilor colective

Muncind în comun, pe tarlale mari, cu mijloace mecanizate și după cele mai noi cuceriri ale științei agricole, membrii gospodăriilor colective din regiunea București, au reușit să sporească continuu rodnicia pămîntului. De unde în ani nu prea îndepărtați, producțiile medii de 900—1.000 kg. grîu, 1.100—1.300 kg. porumb, 7—800 kg. floarea-soarelui la ha., erau considerate recolte excepționale, acum colectiviștii obțin în medie cîte 1.500—2.000 kg. grîu, 2.500—3 000 kg. porumb, 1.500—1.800 kg. floarea-soarelui, 20—30.000 kg. sfeclă de zahăr la ha.

In anul trecut, de pildă, cu toate condițiile neprielnice pentru agricultură, gospodăria colectivă din Ștefan Vodă, raionul Călărași, a recoltat 2.500 kg. porumb boabe și aproape 2.000 kg. grîu la ha., cea din Cosimbești 1.725 kg. grîu de pe 834 ha., cea din Grindu, raionul Urziceni, cîte 1.440 kg. florea-soarelui la ha., de pe 423 ha., cea din Valea-Roșie, raionul Oltenița, cîte 32.000 kg. sfeclă de zahăr și 1.800 kg. floarea-soarelui la ha.

Asemenea producții au fost realizate în toate gospodăriile colective unde s-au aplicat regulile agrotehnice recomandate. Producțiile medii pe regiune, realizate de membrii gospodăriilor colective, în anul 1959, au fost cu sute de kilograme mai mari decît cele obținute de țăranii muncitori cu gospodărie individuală și cu 200—400 kg. la ha. mai mari față de cele ale întovărășirilor agricole. Succesele mari dobîndite an de an de gospodăriile colective din regiunea București, au fost primul factor determinant în atragerea de noi familii pe calea muncii în comun.

Obținînd producții mari la ha. și dezvoltînd multilateral gospodăria, colectiviștii din Grindu, raionul Urziceni, au realizat, în anul trecut, un venit bănesc de 6.046.412 lei, ceea ce le-a permis să repartizeze la ziua-muncă numai bani 11 lei și să investească însemnate sume pentru dezvoltarea producției-vegetale și animale. Ca urmare, gospodăria colectivă din Grindu a crescut în ultimul an de la 166 familii cu 698 ha., la 1.175 familii cu 4.423 ha.

Asemenea succese au fost obținute în 1959 și în foarte multe alte comune din regiunea București, ceea ce a dus la înființarea a 168 de gospodării colective noi. In gospodăriile colective noi înființate, în cele mai vechi și în întovărășirile agricole au intrat în cursul anului trecut 91.878 de familii cu peste 234.000 ha. teren. Caracteristic pentru anul 1959 este că marea majoritate a familiilor de țărani muncitori au intrat în gospodăriile colective (74.856 familii cu aproape 211.000 ha. teren). In felul acesta sectorul socialist-cooperatist cuprinde acum 80,7 la sută din suprafața arabilă a regiunii.

Cele mai remarcabile succese în transformarea socialistă a agriculturii au fost obținute în raioanele Călărași, Slobozia și Urziceni, unde cooperativizarea agriculturii s-a terminat, iar colectivizarea a ajuns la 97 la sută, 75,2 la sută și respectiv 70 la sută.

Trecerile de la întovărășirile agricole și de la mica gospodărie individuală în marea familie a colectiviștilor continuă și în aceste zile. Numai în prima jumătate a lunii februarie, de pildă, în gospodăriile colective din regiunea București au mai intrat 7.215 familii cu peste 20.000 ha. teren.

Anul 1959 a fost pentru zeci de mii de familii de țărani muncitori din regiunea București, un an cînd hotărîrea a luat locul șovăielii.

★

Zi de zi și membrii întovărășirilor agricole și țăranii muncitori cu gospodărie individuală din raioanele Tășnad și Carei, regiunea Baia Mare, se conving de superioritatea muncii în gospodăria colectivă. De aceea, ei pășesc cu încredere pe drumul arătat de partid, înscriindu-se în gospodăriile colective. Numai în ultimele zile, în raionul Tășnad au luat ființă șapte noi gospodării colective. In comuna Pir, de exemplu, au intrat în gospodăria colectivă toate cele 618 familii de întovărășiți. Ei au adus în gospodărie pe lîngă cele 1 871 ha. de teren și 112 vaci, 72 boi, 18 bivoli, 197 oi, 321 cai și un numeros inventar agricol. Exemplul acestora a fost urmat și de cele 469 de familii de întovărășiți din satul Dobra.

Noi gospodării colective au mai luat ființă și în satul Piru Nou, în Cătunul Ghanas, în satele Cean, Cig, Teghea și altele.

In urma înființării de noi gospodării colective, în raionul Tășnad numărul satelor complet colectivizate a ajuns la 32 din cele 48 existente, iar numărul familiilor intrate în gospodăriile colective a crescut la 8.108 cu 26.658 ha. de teren.

★

Comparînd rezultatele obținute de gospodăriile colective din jur, întovărășiții din satele Ghirolt și Istrău din comuna Sînmiclăuș, raionul Carei, au înființat de curînd cîte o gospodărie colectivă, în care a intrat tot satul.

In ultimele 15 zile au luat ființă în regiunea Baia Mare 17 noi gospodării colective și 5 întovărășiri agricole în care au intrat 5.249 familii cu peste 21.000 ha. teren.

C. VASIA

Consfătuirile regionale ale gospodăriilor agricole de stat

In zilele de 19 și 20 februarie a avut loc în Capitală consfătuirea gospodăriilor agricole de stat din regiunea București. Consfătuirea a avut ca scop analiza activității din anul trecut a gospodăriilor, măsurile ce trebuie luate în vederea asigurării îndeplinirii planului, în acest an, și schimbul de experiență între unități.

După cuvîntul de deschidere rostit de tov. Necula Gh., prim secretar al comitetului regional P.M.R., tovarășul Durluț Constantin, directorul Trustului Gostat Regional București, a dat citire raportului de analiză a activității pe anul 1959 a gospodăriilor agricole de stat din regiunea București.

La discuții s-au înscris numeroși participanți care au împărtășit din experiența lor în obținerea de producții sporite.

La consfătuire a luat cuvîntul tovarășul Ion Cozma, ministrul Agriculturii, care a arătat că printr-o mai bună organizare a muncii s-ar fi obținut rezultate mai bune. In 1960 sînt create condițiile ca TOATE gospodăriile din regiunea București să devină rentabile.

In încheierea consfătuirii tov. Argint Marin, secretar al comitetului regional de partid, a dat citire planului de măsuri tehnico-organizatorice pentru asigurarea îndeplinirii planului de producție a gospodăriilor agricole de stat din regiunea București.

★

Asemenea consfătuiri de analiză a gospodăriilor agricole de stat s-au ținut sau au loc încă în toate regiunile țării.

Omul E TOTUL

In primăvara anului 1959, cînd tovarășul Cojocaru a fost numit organizator de partid la G.A.S. Caracal, gospodăria tocmai își definitivase bilanțul pe 1958. Rezultatul? Deficit ce depășea trei milioane de lei.

In prima săptămînă de muncă, organizatorul a vizitat secțiile și fermele, a stat de vorbă cu oamenii. Cînd a socotit că poate formula propuneri valoroase, a plecat pentru o zi la Craiova.

...Secretarul comitetului regional de partid îl ascultă de aproape o oră pe tov. Cojocaru. Din cînd în cînd își notează cîte ceva, pune întrebări sau îi cere organizatorului precizări. Planul de măsuri propus de tov. Cojocaru e găsit bun.

— Te-ai gîndit bine să începi munca cu întărirea organizației de partid. Prin membrii și candidații de partid duci munca cu fiecare om în parte. Totodată întărește autoritatea directorului. Nu uita nici o clipă că pe linie administrativă el poartă întreaga răspundere. Spui că de la 3 milioane pierderi, cîte au fost în 1958, puteți ajunge la un milion beneficiu. Eu te cred. Trebuie însă să te creadă cei care vor munci pentru obținerea beneficiului.

★

Așa și-a început organizatorul de partid munca. Avea convingerea fermă că muncitorii și tehnicienii din gospodărie pot să schimbe în mai puțin de un an situația existentă, dînd statului produse și beneficii peste plan.

La propunerea organizatorului de partid, tovarășii din consiliul gospodăriei și cei mai buni membri de partid au fost repartizați de către director, să sprijine și să răspundă personal de reorganizarea muncii și de buna desfășurare a procesului de producție în cîte un sector de activitate.

Muncile de primăvară erau în toi. Mazărea pe 100 hectare fusese însămînțată. La fel ovăzul pe 65 hectare. Urma floarea-soarelui și porumbul. Toată ziua, tov. Cojocaru se afla pe cîmp printre mecanizatori. Dacă te apropiai de locul unde se semăna, îi puteai ușor distinge de departe silueta înaltă, fața prelungă, osoasă. Organizatorul de partid era obișnuit cu munca grea. Pînă la 23 August 1944, muncise ca acar în gara Piatra-Olt. După eliberarea țării noastre, ca secretar al comitetului de partid al depoului C.F.R. de aci, apoi ca activist de partid la Botoșani și la Craiova; ca secretar al comitetului raional de partid Caracal, bătuse mult drumurile raionului și zăbovise zile și nopți de-a rîndul prin sate, pe ogoare, la muncile cîmpului.

Ii plăcea să stea între mecanizatori, să-i ajute, să-i îndrume. De aci pleca la grajdurile de animale, îi îndemna pe îngrijitori să respecte rațiile stabilite, să păzească regulile de igienă.

Lucrurile nu mergeau totdeauna ca pe roate. Unii îngrijitori dovedeau neglijență, lipsă de disciplină. Ei au fost dați spre educare în grija unor comuniști și utemiști bine pregătiți cît și în grija muncitorilor fruntași nemembri de partid. Dintre aceștia, dintre fruntași, organizatorul a atras în rîndurile candidaților 27 de tovarăși.

Exemplul personal dat de organizator a însuflețit nu o dată în muncă pe comuniști și pe ceilalți muncitori și tehnicieni. Iată un exemplu. In vara anului trecut gospodăria trebuia să ridice numeroase construcții între care 3 grajduri de porci la secția Stoenești, un castel de apă la Stoenești, altul la secția Fărcașele, tot aci un grup social pentru muncitori etc.

Ce se întîmplase? Din cauza fluctuației brațelor de muncă, unele din aceste construcții înaintau cu viteza melcului. Organizatorul de partid, împreună cu directorul gospodăriei și cu președintele comitetului sindical au mobilizat pe muncitori, tehnicieni, funcționari să ajute la lucrări în orele libere, voluntar. Fruntașii au fost popularizați, criticați codașii. Rezultatul? Construcțiile au putut fi date în exploatare înainte de sosirea toamnei.

— Dar producțiile? îl iscodesc pe tov. Cojocaru.

— La grîu pe 550 ha și la mazăre pe 100 ha planul a fost aproape realizat. Obținînd grîu de calitate foarte bună am realizat un beneficiu important. La orz am obținut 2.100 kg la hectar depășind planul; de asemenea, la ovăz unde s-au recoltat 2.000 kg la hectar în loc de 1.660 kg cît prevedea planul. Din via de pe 40 hectare s-au cules 4.800 de kg de struguri la ha în loc de 3.200 de kg cît era planificat, reducînd prețul de cost planificat. De pe cele 60 hectare cu port-altoi în loc de 6.660.000 de butași cît prevedea planul s-au obținut 11.000.000 de butași. Bilanțul anului 1959 s-a soldat cu un beneficiu de 1.207.140 de lei. E ceva, nu?

— Punem mare preț pe creșterea oamenilor, căci ei sînt cheia succeselor, îmi spune tov. Cojocaru.

Și cuvintele nu-s doară cuvinte. In gospodărie, cursurile pentru mecanizatori și muncitori din sectorul zootehnic se desfășoară în bune condiții. Pînă la mijlocul lunii februarie s-au ținut cîte 9 lecții.

...Seara l-am găsit pe organizatorul de partid la club. Cu sprijinul și la îndemnul lui, comitetul sindical a organizat o bună brigadă artistică de agitație și o mică orchestră. Se făceau repetiții. Nu era vorba de un text oarecare și de cîteva melodii, ci de un adevărat spectacol care va ține două ore și jumătate. Sînt trecute aici în revistă succesele — și bineînțeles satirizate lipsurile ivite în gospodărie în ultima vreme.

— Să vizitați și cele 3 colțuri roșii de la secții, mă îndeamnă tov. Cojocaru. Dacă vreți mergeți cu mine mîine dimineață.

A doua zi pleca să viziteze cîteva din gospodăriile colective la înființarea cărora el dăduse ajutor...

AL. RAICU

La centrul școlar agricol Voicești

Elevii din anul I B — așa cum se vede în fotografie — primesc explicații din partea profesorului Constantin Berghe, cu privire la determinarea greutății hectolitrice la cereale.

Foto: P. COZIA

CE SĂ CITIM:

Ampelografia Republicii Populare Romîne

Un colectiv de cadre tinere din viticultura noastră înarmat cu biologia materialistă și învățătura marxist-leninistă, a pus, începînd din 1955, bazele celei mai însemnate opere pentru viticultura Republicii Populare Romîne — „Ampelografia R.P.R.". Avînd în frunte pe tov. prof. dr. Gherasim Constantinescu membru corespondent al Academiei R.P.R., un foarte bun teoretician și încercat practician, colectivul a reușit să pună la îndemîna viticultorilor din țara noastră primul volum din această operă deosebit de valoroasă.

Ampelografia Republicii Populare Romîne este un tratat ce va cuprinde 8 volume, bogat ilustrate cu fotografii, microfotografii și planșe colorate. Volumul care a apărut, cuprinde descrierea a 38 soiuri dintre cele raionate, de la litera A pînă la litera H inclusiv.

Soiurile cuprinse în acest volum sînt descrise după o schemă complexă, care prevede reprofilarea lor pe țări și stabilirea denumirilor mai principale, ceea ce ajută la lămurirea legăturilor și eliminarea confuziilor între sinonime, care dăinuie de secole în viticultura mondială. Prin descrierea botanică, care se face pe faze de vegetație, se dă posibilitatea specialiștilor să determine soiurile în orice fenofază, ceea ce constituie un lucru nou pentru ampelografie. De asemenea, descrierea agrobiologică ajută pe specialiști să cunoască cerințele soiului față de mediu și condițiile în care soiul poate da cele mai bune rezultate, iar prin înfățișarea caracteristicilor agrotehnice legate de însușirile agrobiologice ale fiecărui soi, se arată cum se poate valorifica mai bine potențialul de producție al fiecăruia.

Din cele 38 de soiuri descrise, 19 sînt soiuri romînești și 19 soiuri străine, bine aclimatizate în țara noastră, care dau rezultate foarte bune în producție și se încadrează în noua orientare a viticulturii din R.P.R.

Lucrarea în întreg ansamblul ei reprezintă o noutate, o ampelografie de tip nou, care abordează soiul în mediul lui, așa cum ne învață știința miciurinistă.

Valoarea acestei monumentale opere este bine apreciată și de oamenii de știință ca de exemplu: prof. I. C. Teodorescu. „Consider lucrarea ca o operă de importanță capitală pentru viticultura romînească. Ea este rezultatul unei strădanii de aproape două decenii a specialiștilor romîni și reprezintă imaginea vie a potențialului științei viticole romînești.

Cumulînd un bogat material experimental adunat din toate podgoriile țării, cu sprijinul a peste 70 colaboratori, tratatul de Ampelografie a Republicii Populare Romîne, este o carte a tuturor viticultorilor, care se pot sprijini în muncă cu nădejdea fermă că vor reuși să ajute la o și mai grabnică dezvoltare a viticulturii din scumpa noastră patrie.

Recomandăm această importantă lucrare specialiștilor de toate gradele, lucrători, tehnicieni, studenți, elevi, ingineri, profesori, specialiștilor și unităților viticole din țară, care trudesc neobosit pentru continua dezvoltare a viticulturii țării noastre.

Ing. A. D. TUDOSIE și ing. A. SĂNDULESCU

POȘTA juridică

COSTICĂ HOGAȘ, tehnician agronom la sfatul popular din comuna Răstoaca, raionul Focșani, urmează fără frecvență o școală tehnică de maiștri și întreabă dacă are dreptul la concedii de studii plătite și cîte zile pe an.

RĂSPUNS: In articolul 28 din Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri nr. 271 din 10 martie 1959, care a abrogat H.C.M. nr. 1009/1957, se prevede că elevilor și studenților înscriși la cursurile serale și fără frecvență se acordă anual un concediu de studiu plătit de 30 de zile lucrătoare; acesta în afara concediului legal de odihnă. Elevii beneficiază de acest concediu cu condiția de a-și îndeplini îndatoririle de producție și de a promova an de an.

SOLOMON CIOPLEA din comuna Poenița, raionul Turda, arată că în anul 1959 s-a deschis un atelier de fierărie lîngă școala elementară perturbînd activitatea acesteia. Dînsul întreabă ce este de făcut.

RĂSPUNS: Sfatul popular a greșit aprobînd înființarea atelierului în imediata apropiere a școlii. La cererea școlii, sfatul popular poate hotărî mutarea atelierului la o distanță suficient de mare ca să nu tulbure bunul mers al procesului de învățămînt.

Repicatul răsadurilor de legume timpurii

Obținerea unei producții timpurii de legume este strîns legată de folosirea unui răsad sănătos, viguros, scurt și bine dezvoltat. Este cunoscut că pentru a se produce răsaduri de calitate este necesar ca acestea să fie repicate. Plantele repicate își formează un sistem radicular mai compact și mai bine ramificat, care se înrădăcinează mai ușor la plantare.

Acum este momentul cînd se face repicatul la răsadnițe al conopidei timpurii și verzei: la sfîrșitul lunii februarie — începutul lunii martie, se repică tomatele, ardeii și vinetele timpurii.

Repicatul începe imediat după formarea primelor frunze. După nivelarea solului, locul destinat pentru repicat se marchează la distanță de 7x7 cm. pentru ardei și vinete, și cel puțin 10x10 cm. pentru tomatele timpurii.

Producerea unui răsad bun nu este însă suficientă pentru obținerea unor producții timpurii și cît mai sporite. Este foarte important ca la plantare să nu deranjăm sistemul radicular al răsadurilor. Numai astfel asigurăm o prindere bună a lor și o dezvoltare viguroasă a plantelor în cîmp.

COLȚUL legumicultorului

Pentru asigurarea unui sistem radicular puternic și mai ales pentru menținerea lor la plantare este recomandabil să se producă răsadurile în ghivece nutritive. In unele gospodării agricole de stat și colective (G.A.S. Domnești, de exemplu) se produc anual mii de ghivece nutritive obținîndu-se venituri mari pe de urma legumelor timpurii. Metoda aceasta a fost verificată de ICHV în condiții pedoclimatice diferite realizîndu-se sporuri medii la producția de legume timpurii cuprinse între 80-120 la sută. Prin folosirea ghivecelor nutritive au putut fi obținute recolte la varză, tomate, castraveți, vinete și ardei, cu 10—15 zile mai devreme față de culturile unde răsadul a fost produs în mod obișnuit.

Principalele materiale pentru confecționarea ghivecelor nutritive sînt turba și mranița puțin descompusă. Turbele joase (de rogoz), cu mici excepții, au o reacție slab acidă sau neutră și nu au nevoie de neutralizare. S-a observat că pămîntul de țelină adăugat în cantitate mare în amestecuri duce la obținerea unor ghivece compacte, înrăutățind condițiile de dezvoltare ale rădăcinilor. Același lucru s-a remarcat și în cazul folosirii unei turbe de rogoz sau mranițe puternic descompuse.

Pentru a înlătura efectul dăunător al elementelor care dau compactitate, se adaugă în amestec rumeguș de lemn sau nisip. Este bine să se folosească o mraniță puțin descompusă. Turba de mușchi nu necesită adăugarea materialelor de afinare. Pentru reușita amestecului de pămînt, în compoziția ghivecelor se recomandă să se adauge balegă de vacă, diluată în proporție egală cu apă.

Folosirea îngrășămintelor la prepararea ghivecelor trebuie să se facă diferențiat, nu numai în funcție de cultură, dar și în funcție de materialul folosit. La ghivecele de turbă se poate adăuga o cantitate de 4—6 ori mai mare de îngrășăminte decît la cele de mraniță.

Cele mai bune compoziții folosite la prepararea ghivecelor sînt: 60 la sută turbă, 20 la sută rumeguș și 20 la sută balegă de vacă sau 60 la sută mraniță, 20 la sută rumeguș, 10 la sută pămînt de țelină și 10 la sută balegă de vacă.

Pentru stabilirea necesarului de îngrășăminte în condiții de producție se recomandă să se folosească la un amestec format din 3 găleți (a cîte 10 kg) de turbă de rogoz, 1 găleată rumeguș și 1 găleată de balegă (diluată cu apă în proporție de 1 la 1), următoarele doze: 60 g azotat de amoniu, 480 g superfosfat și 120 g sare potasică. La amestecul format din 3 găleți mraniță, 1 găleată rumeguș, 1/2 găleată pămînt de țelină și 1/2 găleată balegă de vacă se dau: 20 g azotat de amoniu, 140 g superfosfat și 20 g sare potasică.

Turba sau mranița trebuie cernute. Superfosfatul se amestecă uscat cu turba și mranița. Azotatul de amoniu și sarea potasică se dizolvă în prealabil în apă. Amestecul trebuie bine omogenizat, de aceasta depinzînd obținerea unor răsaduri uniform dezvoltate. In amestec se adaugă apă pînă la formarea unei compactități optime.

Pregătirea ghivecelor nutritive se face mecanic — cu prese — sau cu rame de lemn, direct în răsadnițe.

In răsadnița unde se așază ghivecele se pune un strat de pămînt gros de 5—6 cm.

In ghivecele proaspăt confecționate se repică răsadurile. Trebuie evitată prin orice mijloc uscarea ghivecelor. Pentru a micșora evaporarea, spațiile dintre ghivece vor fi astupate cu mraniță sau turbă.

Ing. S. NINA

S-AU PREDAT 13 LECȚII

In gospodăria colectivă „Dezrobirea" din satul Mitoc, raionul Bîrlad, funcționează un cerc agrozootehnic la care participă un mare număr de colectiviști. Pînă în prezent s-au ținut 13 lecții de către tov. Anghel Măndița, tehniciana gospodăriei agricole colective, care se interesează foarte mult de pregătirea profesională a colectiviștilor, pentru ca aceștia să știe ce au de făcut ca pămîntul să le dea recolte bogate la hectar. Printre lecțiile predate putem aminti următoarele: „Cum contribuie gunoiul de grajd la sporirea producției la hectar", „Ingrijirile necesare culturilor de legume", „Ce cîștigăm prin folosirea îngrășămintelor chimice?", „Cum se lucrează în campania muncilor de primăvară", „Sămînța și semănatul", „Regulile de folosire a îngrășămintelor naturale, chimice și bacteriene".

FANICA CERNAT
corespondent

Din activitatea cercului agrozootehnic

La cercul agrozootehnic din cadrul gospodăriei agricole colective „1 Mai" din comuna Deleni, raionul Vaslui, lecțiile se desfășoară cu regularitate. Astfel, pînă de curînd au fost predate 10 lecții printre care: „Folosirea chibzuită a pămîntului, rotația culturilor", „Cultura porumbului", „Cultura grîului de toamnă și primăvară", „Cultura mazărei, fasolei și a cartofului" și altele.

Frecvența la cerc este foarte bună. Alături de cei 30 de colectiviști participă și președintele gospodăriei colective Ciocan Neculai. Toți cei înscriși frecventează cu regularitate cercul. De asemenea, tov. prof. Pintilie Beatrice se străduiește să se achite conștiincios de sarcina de lector al cursului.

VASILIU VICTOR
corespondent

Alegeri în grupele sindicale

Cu simț de răspundere

Anul trecut, gospodăria de stat Drăgănești-Olt, deși și-a încheiat activitatea cu beneficii, n-a realizat planul de producție la lapte (abia 1548 de hl față de 1900 de hl cît era planificat). Nu s-a realizat nici planul de producție la miei (de la cele 4.000 de oi), iar prețul de cost al lînei a fost mai scump decît cel planificat.

Era firesc așadar ca în adunarea de alegeri a grupei sindicale muncitorii să analizeze în amănunțime cauzele lipsurilor, să ia atitudine împotriva delăsării și neglijențelor.

Și ei au procedat întocmai.

Cu toate că tov. Burtilă Constantin, organizatorul grupei sindicale, care a prezentat darea de seamă a căutat să scoată în evidență îndeosebi succesele obținute (îndeplinirea planului de creștere în greutate la taurine, respectarea prețului de cost planificat la miei etc.), muncitorii și tehnicienii prezenți au stăruit asupra faptului că aceste succese sînt palide în comparație cu posibilitățile pe care le are secția.

— De ce producția de lapte a fost slabă? a întrebat mulgătorul Trițu Marin. Nu cumva și din cauză că vacile n-au fost adăpate suficient? De ce nu s-au reparat la vreme fîntînile? De ce conducerea secției n-a luat măsuri ca greutățile în ce privește asigurarea apei să fie înlăturate? In plus, în perioada de vară și toamnă nu s-a asigurat nici masa verde necesară hrănirii vacilor. Dacă în acest an vor fi rezolvate grabnic aceste două probleme — asigurarea apei și asigurarea masei verzi, eu personal mă angajez să obțin cel puțin 500 de litri de lapte pe cap de vacă furajată, peste planul de producție stabilit, — întrucît avem vaci bune, care îngrijite cum trebuie, vor spori în mod sigur producția.

Despre neasigurarea furajelor necesare a vorbit și mulgătoarea Burtilă Maria. „Dar aceasta — a spus ea — n-a fost lipsa principală în ce privește neîndeplinirea planului de producție la lapte. Fluctuația nejustificată a îngrijitorilor ne-a stînjenit mult în muncă. Este necesar ca în cel mai scurt timp această „racilă" să fie înlăturată. Se mai cer rezolvate și alte nevoi: construirea a încă un bazin pentru adăparea vacilor, refacerea ocoalelor care sînt deteriorate — iar mulsul să se facă de aci înainte pe timpul verii la ocoale și nu la grajduri, spre a nu se pierde astfel timp prețios și a se diminua astfel producția. N-ar fi rău — a sugerat tovarăşa Burtilă, să se organizeze în cursul acestui an unul sau două schimburi de experiență cu mulgători din alte gospodării de stat din regiunea Pitești, astfel, încît și pe această cale mulgătorii să-și poată ridica nivelul cunoștințelor profesionale.

De altfel această problemă a fost ridicată cu tărie și de către mulgătoarea Arpa Olga. Ea l-a criticat pe brigadierul Petrache Eugen care nu se străduie în suficientă măsură să ridice gradul de calificare a oamenilor — ba, ceva mai mult, angajează uneori în această funcție oameni care n-au pricepere nici măcar la muls.

Foarte important e faptul că muncitorii prezenți la adunarea generală a grupei sindicale nu s-au mulțumit numai să critice lipsurile de la secția lor. Ei au adoptat un proiect de hotărîre cerînd comitetului sindical să-l aducă la cunoștința consiliului gospodăriei spre a se lua în mod operativ măsurile corespunzătoare.

In primul rînd, proiectul de hotărîre arată că dacă conducerea gospodăriei va asigura animalelor furajele necesare, mulgătorii se angajează să obțină în acest an 3000 de litri de lapte pe cap de vacă furajată, 45 de litri de lapte și cîte 3 kg de lînă de la fiecare oaie furajată. In al doilea rînd, se prevede îndeplinirea planului de montă și fătări, în vederea creșterii producției.

Adunarea generală a grupei sindicale i-a obligat pe tovarășii aleși în conducerea grupei (mulgătorii Burtilă Constantin și Burtilă Maria, îngrijitorii Fărcășan Eremia, Petrache Eugen) să se ocupe mai îndeaproape pe viitor de îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai, de educarea oamenilor și de organizarea consfătuirilor de producție.

Demn de subliniat este că la nivel asemănător s-au desfășurat și adunările generale ale muncitorilor din grupele sindicale de la ferma de porcine a gospodăriei de stat Drăgănești Olt, ca și din celelalte 13 grupe sindicale de la secțiile Boian, Titulești, Alimănești și Drăgănești.

Comitetul sindical ce va fi ales în curînd are datoria să studieze cu atenție propunerile muncitorilor făcute cu acest prilej și să contribuie — sprijinind consiliul gospodăriei — la traducerea lor în viața la crearea condițiilor necesare ca în acest an gospodăria să poată realiza succese cu mult mai importante ca în anul trecut.

I. ALEXANDRU

CONSULTAȚIE

Măsuri practice de luptă împotriva eroziunii solului (I)

Ing. VIOREL IONESCU și ing. MIHAI GH. GHEORGHE

Lupta cu eroziunea face parte din ansamblul de măsuri menite să ducă la păstrarea și folosirea chibzuită a fondului funciar al țării, la sporirea producțiilor agricole. De aceea în anii de după eliberarea patriei de sub jugul fascist, partidul și guvernul au început să pună un accent tot mai mare pe acțiunea de combatere a eroziunii solului, chemînd la aplicarea măsurilor antierozionale masele largi de țărani muncitori. Conduși și îndrumați de organele de partid și de stat, oamenii muncii dintr-o serie de regiuni ale țării cum sînt Constanța, Galați, Pitești, Ploești etc., au obținut succese însemnate în lupta contra eroziunii. Totuși, în țara noastră există încă, îndeosebi în regiunile deluroase, suprafețe de teren aflate în diferite stadii de eroziune care sînt slab productive sau neproductive.

Una din principalele cauze ale scăderii producției agricole pe terenurile arabile situate pe pante din regiunile deluroase este spălarea solului provocată de apă. Acest fenomen se manifestă prin îndepărtarea treptată a stratului fertil de la suprafața solului datorită acțiunii apelor care se scurg pe versanți în regiuni umede, și sub acțiunea vîntului în cele secetoase și mai ales pe terenurile nisipoase.

La accelerarea procesului de spălare a solului de către ape, contribuie în cea mai mare măsură, executarea greșită și anume din deal în vale a arăturilor, însămînțărilor și a celorlalte lucrări culturale precum și cultivarea prășitoarelor pe versanți cu pante mari.

Figura 1

Folosirea nerațională a unor pășuni a dus, de asemenea, la scăderea continuă a producției de masă verde. Lipsa unei întrețineri permanente a pășunilor în scopul refacerii covorului vegetal, a contribuit la agravarea fenomenului de eroziune. Pe de altă parte există încă suprafețe plantate cu vii în podgoriile Dealul Mare, Odobești, Cotnari, Drăgășani etc. unde din cauza orientării greșite a rîndurilor din deal în vale, trasării de drumuri necorespunzătoare, desfundării unor terenuri puternic accidentate, lipsei unui sistem de evacuare a apelor ș.a.m.d., plantațiile existente au fost distruse în bună parte.

Pentru combaterea eroziunii solului și conservarea acestuia, pentru punerea în valoare a terenurilor erodate în scopul redării de noi terenuri în circuitul agricol și a creșterii producției agricole, se impune aplicarea unui întreg complex de măsuri antierozionale. Dezvoltarea continuă a sectorului socialist din agricultură, permițînd organizarea teritoriului unităților agricole de stat și cooperatiste, face cu putință aplicarea pe scară din ce în ce mai largă a măsurilor de prevenire și combatere a eroziunii solului. Prin măsurile de conservare a solului se asigură acumularea în pămînt a unei mari cantități de apă, provenită din precipitații sau din zăpezi, creîndu-se astfel condiții favorabile pentru dezvoltarea plantelor. Nu trebuie uitat însă un lucru foarte important și anume că măsurile de stăvilire a eroziunii solului fac parte din complexul de lucrări agrotehnice necesare a fi executate în mod sistematic pe terenurile agricole în pantă.

In cele ce urmează vom vorbi pe scurt, despre principalele mijloace de luptă împotriva eroziunii solului. Vom începe întîi cu cele care trebuie aplicate pe terenurile arabile supuse procesului de eroziune.

★

Una din măsurile principale care trebuie aplicate pe toate terenurile arabile cu pante mai mari de 3 la sută, este executarea arăturilor, după curbele de nivel — de-a curmezișul pantei — (așa cum se vede în figura nr. 1), și nu din deal în vale.

Este necesar de asemenea ca atît semănatul păioaselor, cît și al prășitoarelor, să se execute în rînduri orientate pe curba de nivel.

Lucrările culturale trebuie executate de asemenea după curbele de nivel. Prin efectuarea arăturilor și semănatului culturilor în rînduri așezate de-a curmezișul pantei, precum și prin executarea celorlalte lucrări culturale în aceeași direcție, fiecare brazdă și fiecare coamă formată împiedică scurgerea apelor provenite din ploi și zăpezi, micșorează spălarea solului și mărește cantitatea de apă pusă la dispoziția plantelor.

Nu trebuie dezțelenite taluzele teraselor naturale care sînt orientate după curbele de nivel. In scopul punerii în practică a acestor măsuri, conducerile S.M.T. trebuie să treacă la o nouă delimitare a postaților pentru executarea arăturilor cu tractorul pe terenurile în pantă și să facă un instructaj special cu brigăzile de tractoriști care urmează să lucreze pe aceste terenuri.

O altă lucrare importantă este folosirea cu precădere a gunoiului de grajd și a îngrășămintelor verzi, pe terenurile în pantă spălate de ape, precum și pe terenurile nisipoase, spulberate de vînt. De asemenea, trebuie exclusă cultivarea prășitoarelor singure pe pante mai mari de 15 la sută, urmînd ca acestea să fie însămînțate intercalat cu păioase și ierburi, în fîșii late de 50—150 m.

In regiunile cu umiditate suficientă, pe terenurile arabile cu pante mai mari de 8 la sută pe care nu se folosesc culturi în fîșii, între sole sau în interiorul solelor cultivate cu prășitoare și păioase se recomandă introducerea de benzi înierbate cu scopul de a opri solul spălat de ape. Benzile înierbate se trasează după curbele de nivel, avînd lățimea cuprinsă între 3-7 m, în funcție de panta terenului. Benzile se folosesc ca fîneață și se desțelenesc la 3—4 ani. Pe terenurile cu pante mai mari de 20 la sută aceste fîșii se amplasează la 20—50 m. una de alta și nu se desțelenesc, ele devenind cu timpul taluzele teraselor care se formează prin executarea lucrărilor culturale de-a curmezișul coastelor.

In regiunile Cluj, Autonomă Maghiară, Galați și altele, numeroase unități agricole de stat și cooperatiste au obținut în producție rezultate deosebit de bune prin executarea lucrărilor agricole după curbele de nivel, prin introducerea benzilor înierbate și aplicarea celorlalte măsuri de stăvilire a eroziunii. Bunăoară, la gospodăriile colective din Teocul de Jos Băbiu, Chendremal, Tonciu, din regiunea Cluj prin aplicarea acestor lucrări antierozionale, a fost realizat în medie, la grîu, un spor de recoltă de 400 kg/ha., iar la porumb, 7-800 kg./ha. Pierderile de sol pe terenurile respective au fost micșorate de 3—8 ori. Rezultate asemănătoare au fost obținute și la gospodăriile colective din Cergăul Mare, Șona, regiunea Stalin și altele.

Pe pășunile situate pe pante

Pentru prevenirea și combaterea eroziunii solului pe pășuni în scopul obținerii unei producții sporite de masă verde și organizării unui pășunat rațional, este necesar să se aplice următoarele măsuri: scoaterea de la pășunat pe timp de 2—3 ani a pășunilor puternic erodate care urmează să fie ameliorate și folosite în această perioadă ca fîneață; curățirea pășunilor de buruieni, arbuști și pietre, distrugerea mușuroaielor și aplicarea de îngrășăminte organice și minerale.

Figura 2

O altă lucrare de mare însemnătate este suprainsămînțarea porțiunilor erodate cu un amestec de ierburi valoroase (graminee și leguminoase). Se recomandă să se folosească la ha un amestec de 30—50 kg sămînță, în funcție de condițiile locale.

In regiunile cu precipitații insuficiente pe versanții uniformi cu pante pînă la 20 la sută se recomandă să se execute brăzduiri, toamna și foarte timpuriu, primăvara. Brăzduirile se fac cu plugul obișnuit, aproximativ pe curbele de nivel, la distanța de 3—6 m. între ele, în funcție de mărimea pantei. Brăzduirile au rolul de a reține o parte din apa care se scurge, ajută la infiltrarea ei în sol, creînd condiții favorabile de dezvoltare a covorului ierbaceu. Adîncimea brazdelor va fi de 20—25 cm. Nu se recomandă să se execute brăzduiri pe terenurile nisipoase și pe pășunile cu soluri grele (marne, argile).

Brăzduirile se pot executa cu tractorul K.D.-35 sau U.T.O.S., cu plug obișnuit pe pante sub 15 la sută, iar pe pante mai mari, cu plugul tras de cai (Figura nr. 2).

Rîpele, ogașele și ravenele, precum și taluzele acestora, trebuie plantate cu specii silvo-pomicole, la distanța de 0,75 m/0,75 m. Se recomandă să se planteze salcîmul, amorfa, vișinul etc., iar pe firul ogașelor și ravenelor, plopul și salcia. Aceste plantații au rolul de a fixa solul cu ajutorul rădăcinilor, dînd totodată terenului o folosință corespunzătoare.

Introducerea pășunatului rațional prin împărțirea în tarlale de pășunat, este o altă măsură care ajută la combaterea eroziunii solului. Mărimea tarlalelor se stabilește în funcție de categoria și efectivul de animale, de panta terenului și vegetația ierboasă existentă. Pășunatul pe aceeași tarla se face timp de 5—10 zile, după care se lasă tarlaua pentru refacerea covorului ierbaceu, în care timp se pășunează celelalte tarlale.

Experiența anilor trecuți dovedește că în regiunile unde au fost executate astfel de lucrări productivitatea pășunilor a putut fi mult sporită. Astfel, pe pășunile comunale din comunele Buhăceni, Corlăteni, Albești, din regiunea Suceava, Beceni, Scorțoasa, Aldeni, din regiunea Ploești și altele, prin aplicarea măsurilor de refacere a covorului ierbaceu și combaterea eroziunii solului, s-a obținut în primii ani un spor de 2.000—3.000 kg masă verde la ha.

CASĂ DE COLECTIVIST

Şi în satul Buliga, regiunea Feteşti, s-au construit în ultimii ani numeroase case noi. In fotografie: casa cea nouă a colectivistului Morolanu Arestide

Foto: C. DUMITRU

8.085.000 de lei beneficii planificate; 24.430.000 de lei beneficii realizate

Pînă la sfîrşitul lunii ianuarie, 27 de gospodării agricole de stat din regiunea Craiova îşi definitivaseră bilanţul pe anul 1959. Aceste gospodării aveau în plan să obţină beneficii în valoare de 8.085.000 lei. Beneficiul planificat a fost depăşit de peste trei ori. Ele au realizat beneficii în valoare de 24.430.000 de lei.

G.A.S. Dobra a depăşit beneficiul planificat de aproape 5 ori. Beneficii mari au obţinut G.A.S. Segarcea (5.622.000 de lei), G.A.S. Băileşti (2.579.000 de lei), G.A.S. Corabia (2.208.000 de lei).

In curînd vor fi gata şi bilanţurile celorlalte gospodării de stat din regiune. După date preliminarii şi acestea vor depăşi cu mult beneficiile planificate.

In condiţii nefavorabile, producţie bună

Anul trecut, gospodăria agricolă de stat Coţuşca, raionul Darabani, a obţinut de pe cele 115 ha. cultivate cu porumb pentru siloz peste 30.000 de kg. la hectar. Cultura de porumb pentru siloz a fost îngrăşată cu cîte 30 de tone de bălegar la ha. Producţia este bună dacă ţinem seama că în 1959 pe terenurile G.A.S. Coţuşca au căzut cantităţi insuficiente de ploi. Gospodăria a obţinut o asemenea producţie datorită faptului că a aplicat măsurile agrotehnice de combatere a secetei în condiţiile culturii neirigate. Lucrările au constat în arătură adîncă de toamnă, grăpări repetate pînă la însămînţare şi 3—4 praşile.

1.562 de lei beneficiu mediu la hectar

Gospodăria agricolă de stat Varias, regiunea Timişoara, şi-a definitivat recent bilanţul pe 1959. Rezultatul e îmbucurător: gospodăria a realizat 1.562 de lei beneficiu la hectar. La întreaga suprafaţă beneficiul e de 3.489.000 de lei. Pentru anul acesta gospodăria şi-a propus să obţină 2.000 de lei beneficiu la hectar. Aceasta prin ridicarea, în primul rînd, a gradului de rentabilitate la culturile cerealiere.

Dezvoltarea culturii porumbului pentru siloz în gospodăriile agricole de stat

Folosirea intensivă a porumbului siloz în furajarea animalelor constituie o însemnată rezervă de sporire a producţiei animale, îndeosebi a producţiei de lapte şi carne. Aceasta pentru că porumbul siloz, recoltat în faza de coacere lapte-ceară, asigură la ha — în raport cu alte culturi furajere — un număr mai mare de unităţi nutritive şi o cantitate mai mare de albumină digestibilă. Totodată preţul de cost al unei unităţi nutritive provenită din porumb siloz e mai mic, datorită atît superiorităţii producţiei pe hectar, cît şi cheltuielilor mai reduse solicitate de cultura sa. Ca urmare a acestui fapt, hectarul cultivat cu porumb siloz asigură nutreţ pentru un număr mai mare de animale decît hectarul cultivat cu alte plante furajere. In acelaşi timp hrănirea cu porumb siloz contribuie la reducerea costului producţiei animale.

Subliniind acest lucru, partidul, prin documentele consfătuirii de la Constanţa şi ale plenarei C. C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959, a trasat sarcina extinderii culturii porumbului siloz, a sporirii producţiei sale la hectar şi a micşorării preţului său de cost. Mergînd pe linia sarcinilor trasate de partid şi guvern, gospodăriile agricole de stat au mărit an de an suprafeţele cultivate cu porumb siloz, iar, printr-o agrotehnică mai bună, au sporit producţia medie obţinînd, pe aceste baze, scăderea preţului de cost al unei tone de porumb însilozat.

Astfel, suprafaţa cultivată cu porumb pentru siloz în gospodăriile agricole de stat a crescut de la 17.500 de ha în 1955, la 43.000 de ha în 1959, iar pentru anul 1960 este prevăzută a fi cultivată o suprafaţă de 70.000 de ha. De asemenea a crescut şi producţia medie de porumb siloz la hectar. Pe baza acestor creşteri, cantitatea totală de porumb însilozat s-a mărit în 1959 faţă de 1955, de aproape 4 ori, iar în 1960 va fi de peste două ori mai mare decît în 1959.

Deşi evoluţia producţiilor de porumb siloz este continuu ascendentă, trebuie totuşi arătat că producţia la hectar a fost încă nesatisfăcătoare, în principal datorită faptului că multe gospodării nu au dat, în anii trecuţi, atenţia cuvenită acestei culturi, amplasînd-o pe terenuri cu o fertilitate scăzută şi neaplicîndu-i o agrotehnică corespunzătoare. Faptul că se pot obţine, în toate regiunile ţării, producţii de porumb mult mai mari este subliniat de exemplul gospodăriilor agricole de stat care, acordînd atenţia şi îngrijirea necesară culturii, au obţinut pe întreaga suprafaţă cultivată, producţii sporite. Aşa, de pildă, G.A.S. Răducăneni-Iaşi, a obţinut 67.000 de kg porumb pentru siloz la ha, G.A.S. Ion Sion-Galaţi 48 700 de kg la ha, G.A.S. Ţinteşti-Ploeşti 43.100 de kg la ha, G.A.S. Batîr-Oradea 40.000 de kg etc. Pe baza experienţei unităţilor fruntaşe, toate gospodăriile de stat vor trebui să ia măsuri ca în 1960 să aplice integral la porumbul pentru siloz complexul agrotehnic care se aplică la cultura porumbului pentru boabe: arături adînci de toamnă, seminţe de calitate, fertilizarea terenului, praşile în număr suficient etc.

Datorită sporirii producţiei de porumb siloz s-a putut asigura an de an o mărire a cantităţii sale în raţiile de furajare a vacilor de lapte. Iată care a fost evoluţia consumului de siloz pe cap de vacă furajată şi a aportului său la mărirea producţiei de lapte şi reducerea preţului său de cost pe ansamblul gospodăriilor agricole de stat:

	CONSUMUL DE SILOZ PE CAP DE VACĂ FURAJATĂ		PREŢUL DE COST AL TONEI DE SILOZ		PRODUCŢIA DE LAPTE MEDIE PE CAP DE VACĂ FURAJATĂ		PREŢ DE COST
	Tone	%	lei	%	Litri	%	%
1956	3,7	100	150	100	1.970	100	100
1957	4,0	108	137	91	2 161	110	92
1958	4,4	119	133	89	2 358	120	85
1959	5,7	154	110	73	2 500	127	73

Datele tabelului evidenţiază că, o dată cu sporirea cantităţii de porumb însilozat pe cap de vacă, au crescut producţiile medii de lapte şi s-a redus simţitor preţul de cost al unui litru de lapte.

Şi mai bine este reliefat acest lucru de experienţa gospodăriilor fruntaşe. Astfel, pe baza furajării vacilor cu cantităţi mai mari de porumb siloz, gospodăria agricolă de stat Popeşti-Leordeni a sporit producţia de lapte pe cap de vacă furajată de la 4.140 de litri în 1958, la 4.386 de litri în 1959. Gospodăria a folosit pentru fiecare vacă 4,7 tone de siloz în 1958 şi 8,3 tone în anul următor. Creşterea cantităţii de porumb siloz a dus la reducerea cu 17 la sută a preţului de cost al litrului de lapte, iar gospodăria a reuşit ca — în afară de concentratele industriale pe care le achiziţionează din fondul central în proporţie de circa 15 la sută — să-şi asigure baza furajeră din producţie proprie.

De subliniat că în 1959 gospodăria Popeşti-Leordeni a produs la 100 de ha de teren agricol 64.400 de litri de lapte de vacă.

Faţă de anul anterior, G.A.S. Hălchiu-Stalin a sporit în 1959 producţia medie de lapte pe cap de vacă cu 13 la sută. Aceasta pe seama furajării cu cantităţi mai mari de porumb însilozat. In 1959 fiecărei vaci i s-au dat cu 2,3 tone mai mult porumb-siloz decît în anul anterior. Producînd 68.620 de litri de lapte la suta de ha, G.A.S. Hălchiu se situează la acest produs printre unităţile fruntaşe pe ţară.

Pot fi date numeroase exemple ca cele de mai sus. Ele vădesc că toate gospodăriile agricole de stat vor putea ajunge în 1960 la producţii mai mari de porumb însilozat şi, în consecinţă, la producţii de lapte şi carne mai mari şi mai ieftine.

E. JIANU
din Departamentul Gostat

Cifre şi FAPTE

● Colectiviştii din Gohor, raionul Tecuci, regiunea Galaţi, au obţinut în anul trecut cu 4—500 kg. cereale mai mult la ha. decît sectorul individual. In urma unor vizite făcute în gospodăria colectivă şi acasă la unii colectivişti, 64 noi familii de ţărani muncitori au făcut cereri de intrare în gospodăria colectivă. Şi în alte comune din raionul Tecuci, printre care Ţigăneşti, Ungureni, Tălpigi şi altele, au intrat noi membri în gospodăriile agricole colective. In total în cursul lunii ianuarie peste 200 de familii au fost primite în gospodăriile agricole colective din raion.

● In anul trecut gospodăria agricolă colectivă „Viaţă Nouă" din comuna Boldur, raionul Lugoj, a obţinut importante succese atît în sectorul vegetal, cît şi în cel animal. Astfel, producţia planificată la principalele culturi cerealiere a fost depăşită cu 200—500 kg. la ha. Pe de altă parte, de la fiecare vacă furajată s-a obţinut în medie o producţie de 2.410 litri de lapte, iar de la fiecare oaie cîte 48 litri lapte şi aproape 2 kg. lînă.

● **In anul trecut, gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" din comuna Roma, regiunea Suceava, a realizat 1.452.000 lei venituri băneşti. Pentru acest an colectiviştii au hotărît realizarea a 2.350.000 lei.**

● *Pentru dezvoltarea fondului de bază, la sfîrşitul anului trecut, colectiviştii din Valea Roşie, raionul Olteniţa au alocat 16,5 la sută din totalul veniturilor băneşti, iar din producţia vegetală 6.000 kg grîu şi 10.000 kg mazăre. In felul acesta, fondul de bază al gospodăriei se ridică la 2 milioane lei.*

● **Gospodăria colectivă din Botiz, raionul Satu Mare, are o fermă de vaci cu lapte care numără 40 capete. Producţia pe cap de vacă furajată în anul trecut a fost de peste 2.400 l. Datorită acestor bune realizări, colectiviştii din Botiz au hotărît să mărească ferma de vaci cu lapte, cu încă 40 capete.**

Intovărăşiţii au hotărît mărirea fondului de bază

Intovărăşirea din satul Poşta, comuna Buturugeni raionul Domneşti, regiunea Bucureşti, are 86 de familii şi 130 de hectare. Ea a luat fiinţă în 1955 şi acum a strîns în perimetrul său tot satul. De la un an la altul, întovărăşiţii din Poşta s-au organizat mai bine, iar anul trecut au lucrat, vorba lui Petrache Gheorghe, „ca la carte". Intovărăşirea are o brigadă compusă din 7 echipe, şi un brigadier, pe Stere Vlăsceanu. Toate muncile s-au făcut în comun la toate culturile. Cele 7 echipe, vara trecută, au organizat între ele şi o întrecere socialistă la care s-a plasat în frunte echipa I condusă de Mihai T. Grigore. Iată cum au muncit întovărăşiţii: tarlaua de 62 de hectare a fost împărţită pe loturi egale şi atribuite celor 7 echipe. In felul acesta, fiecare echipă şi-a avut lotul său pe care l-a lucrat de la semănat pînă la cules. Toamna s-a văzut că producţia de porumb a fost în medie de 2.500 kg. boabe la hectar.

Am stat de vorbă cu întovărăşiţii din Poşta şi-am discutat pe îndelete planurile lor de viitor.

Aici, la Poşta, pe malul Argeşului, întovărăşiţii au o grădină de zarzavat de 10 ha. Grădina ar putea fi mărită pînă la 30 de hectare şi-ar putea fi lesne irigată cu apă din Argeş, dar... trebuie bani.

— Fondul de bază, i-am răspuns: el e motorul. Cu cît e mai mare cu atîta are mai mulţi „cai putere".

Discuţia s-a învîrtit după aceea în jurul fondului de bază al întovărăşirii, care e doar de 3.400 lei. El provine din valorificarea produselor de pe un hectar de porumb şi taxele de înscriere a membrilor.

Cei mai activi susţinători ai unui fond de bază dezvoltat, sînt tinerii din întovărăşire, în frunte cu biroul organizaţiei U.T.M.

— Şi cum aveţi de gînd să sprijiniţi practic întărirea fondului de bază? l-am întrebat pe tînărul Dumitru T. Ion, secretarul U.T.M. din întovărăşire.

Răspunsul a venit numaidecît. Atît Dumitru T. Ion cît şi tovarăşii lui care erau prezenţi, Petrache Dumitru şi Hera M. Păuna, mi-au arătat planul lor de acţiune şi mi-au vorbit despre hotărîrile care le-au luat. Intr-o consfătuire a lor, cei 16 tineri utemişti şi cei 5 tineri neutemişti, din întovărăşire au hotărît ca în anul acesta să îngrijească prin muncă voluntară, cultura de floarea-soarelui de pe 2 hectare, iar venitul acestui lot să fie vărsat fondului de bază, pe lîngă o contribuţie de cîte 50 de lei, de fiecare membru şi pe care tinerii vor activa ca să fie vărsată la timp pentru ca fondul de bază să crească şi să le poată fi de folos. Pînă acum întovărăşiţii din Poşta au reuşit să-şi organizeze bine lucrările în comun la toate culturile şi să-şi pună la punct planul de muncă pe anul viitor. Ei sînt hotărîţi să dezvolte şi fondul de bază al întovărăşirii, ştiind că în dezvoltarea fondului de bază şi în executarea tuturor muncilor în comun se află izvorul unor recolte sporite şi venituri mari.

I. TERBESCU

Grijă pentru dezvoltarea creşterii animalelor

La gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din comuna Cocargeaua, regiunea Constanţa, în cursul anului trecut, sectorul zootehnic a înregistrat o însemnată creştere. Aşa, de exemplu, numărul vacilor de lapte a crescut cu 35 de capete, numărul porcilor a crescut de la 406 la 569 capete, al oilor de la 1934 la 2704 capete, al păsărilor de la 279 la 900 capete, iar numărul stupilor a crescut cu 10 noi familii.

In acest an colectiviştii vor mări şi mai mult fermele de animale. Pentru a asigura o puternică bază furajeră, colectiviştii au desţelenit suprafaţa de 514 ha izlaz, care nu mai era productiv, l-au îngrăşat şi îl vor însămînţa în majoritate cu culturi furajere.

ANGHEL COSTICA
corespondent

„Ştii dumneata ce înseamnă?..."

Cobor panta dealului, dinspre gospodăria de stat Poiana — regiunea Piteşti, spre gara Radomireşti.

Din drum ne fac semne cîţiva oameni, cu intenţia de a se urca în remorca trasă de rutierul cu care călătorim.

— Sînt colectivişti de-ai noştri, din Poiana, îmi spune rutieristul, oprind. Trebuie că se grăbesc să prindă trenul. Au treburi pe la raion...

Cobor şi eu de pe rutier şi urc în platformă, laolaltă cu colectiviştii.

Facem cunoştinţă. Aflu că doi dintre ei, Marin Ştefănescu şi Tănase Lincă, sînt colectivişti fruntaşi.

— Anul trecut, îmi spuse Marin Ştefănescu, n-a fost prea prielnic culturii cerealelor. Totuşi, de pe 110 hectare, gospodăria noastră colectivă a dobîndit 1.432 kg. grîu la hectar. Aceasta a făcut ca între altele, pentru fiecare zi-muncă să se repartizeze cîte 5,900 kg de grîu. Eu am lucrat în gospodărie cu soţia. Am adunat 593 de zile-muncă. Ni s-au cuvenit deci 3.498 kg de grîu. Nu mai pomenesc de celelalte produse, — între care 42 de litri de ulei, 22 kg de lînă şi altele. Ca şi alţii mulţi săteni din Poiana, eu am dus-o tare greu înainte de-a intra în gospodăria colectivă. Mai în fiecare an trebuia să mă îndatorez pe la alţii mai avuţi cu grîu, porumb şi cu parale. Acum, avem de toate. Cu adevărat din belşug. Ştii dumneata ce înseamnă în casa unui ţăran 3.498 de kg de grîu? Inseamnă înainte de toate trai bun. Inseamnă şi dorinţa de a trăi tot mai bine. Şi să fii sigur, planuri avem berechet. Sîntem încredinţaţi că toate ni se vor împlini.

...N-am putut continua discuţia, căci rutierul ajunsese între timp în dreptul cantonului şi oamenii trebuiau să coboare.

Am mai aflat numai că unul dintre ei, Tănase Lică, a realizat anul trecut 542 de zile-muncă. Inmulţiţi această cifră cu 5,900 de grîu, 2,067 kg. porumb, 0,070 kg. ulei etc. distribuite la fiecare zi-muncă şi veţi afla uşor că şi acesta ar fi putut să-mi spună, la fel ca Marin Stoenescu: „Ştii dumneata ce înseamnă în casa unui ţăran belşugul acesta?"

I. DRINCU

LA FERMA DE PĂSĂRI

O ramură destul de importantă a sectorului zootehnic din gospodăria de stat Mihai Viteazu, din comuna Călugăreni, regiunea Bucureşti, o constituie creşterea păsărilor. Priviţi în fotografie pe inginera zootehnistă Monica Lepşa, dînd unele indicaţii îngrijitoarelor Spătaru Elena şi Profiriu Stana.
Foto: C. DUMITRU

Din experienţa regiunii Piteşti în organizarea de păşuni model

Datorită întinselor suprafeţe de păşuni naturale existente (peste 100.000 de hectare), regiunea Piteşti are mari posibilităţi pentru creşterea şi dezvoltarea şeptelului.

Pentru folosirea raţională a acestei bogăţii naturale, în anii din urmă, cu sprijinul organelor de partid şi de stat, au fost luate unele măsuri menite să ducă la îmbunătăţirea radicală a acestor suprafeţe de păşuni. Ca urmare a lucrărilor de defrişare, combaterea eroziunii, desecări şi de întreţinere, în raioanele de deal şi munte, de pildă, a sporit mult productivitatea acestor păşuni.

In această perioadă, o atenţie deosebită a fost acordată şi îmbunătăţirii păşunilor din raioanele de şes (Drăgăneşti, Costeşti, Slatina, Potcoava), şi altele.

In toamna anului 1958, a fost înfiinţat, în scop experimental, în regiune, un număr de 8 păşuni model cu o suprafaţă totală de 3.194 hectare, revenind, în medie, fiecăreia cîte 350—400 ha. Cu toate greutăţile întîmpinate în anul 1958, s-a reuşit să se întocmească pentru fiecare din aceste păşuni o schemă de conveier verde în funcţie de seminţele existente, iar în toamna anului 1958 şi primăvara anului 1959, să se însămînţeze suprafaţa de 3.194 ha.

In scopul unei cît mai bune folosiri a acestor suprafeţe, au fost asigurate pentru fiecare păşune — pe lîngă personalul necesar (un tehnician agronom, un vizitiu şi doi paznici) — şi mijloacele de lucru trebuincioase. Datorită acestui fapt, toate lucrările agricole au putut fi făcute la vreme şi în mod corespunzător, iar rezultatele nu au întîrziat să se arate. Acolo unde altă dată de pe aceeaşi suprafaţă de păşune naturală se obţinea în medie abia 2 000—3.000 kg masă verde la hectar, în condiţiile anului 1959, de pe terenurile cultivate după sistemul conveierului verde, au fost realizate în medie cîte 25.000 kg masă verde la hectar. Cel mai bun rezultat l-a dat amestecul de mazăre, ovăz şi floarea-soarelui, care în condiţiile păşunilor Coteana—Slatina, Văleni—Drăgăneşti şi Miroşi — Costeşti, a produs, pe o suprafaţă de peste 150 de hectare aproape 35.000 kg masă verde la ha.

Producţii tot atît de bune au fost obţinute şi la porumbul pentru siloz, (peste 60.000 kg masă verde la hectar), borceagul pentru masă verde (38.000 kg la ha) şi la porumbul pentru masă verde (25.000 kg. la ha).

O problemă mai dificilă pentru noi a fost la început administrarea masei verzi la animalele învoite la păşune. S-a încercat atunci sistemul următor: cu sprijinul sfatului popular regional a fost luată iniţiativa ca masa verde obţinută în conveier să fie recoltată prin cosire şi apoi administrată în hrana vacilor de lapte şi a tineretului, în raport cu producţia şi greutatea corporală a acestora. Recoltarea nutreţurilor s-a făcut atît cu mijloacele păşunii cît şi cu ajutorul crescătorilor de animale. La fel s-a făcut şi transportul furajelor de la locul de producţie la locul de consum.

Pentru hrana oilor, precum şi pentru plimbarea animalelor au fost rezervate aparte unele suprafeţe de păşune naturală. Pentru administrarea furajelor verzi îndeosebi la vacile de lapte, au fost amenajate tabere de vară, construindu-se în acest scop pe păşunile model de la Coteana-Slatina, Văleni-Drăgăneşti, Miroşi şi Izvoru-Costeşti, cîte un adăpost acoperit cu stuf sau paie, avînd fiecare o capacitate de 100-150 capete vite mari. Materialul lemnos necesar ridicării acestor adăposturi a fost procurat de pe păşunile împădurite din raioanele de munte, material care a revenit la un preţ destul de convenabil. Hrănind vacile de lapte cu cantităţi mari de masă verde în timpul verii, gospodăriile colective din Coteana, Izvorul, Miroşi, Radomireşti şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale au realizat în anul trecut o sporire însemnată a producţiei de lapte pe cap de animal. Pe lîngă mărirea producţiei de lapte, faţă de anii anteriori au fost înregistrate sporuri de creştere în greutate destul de însemnate la tineret.

Pentru a ne da mai bine seama despre eficacitatea lucrărilor de îmbunătăţire a păşunilor, întreprinse în regiunea noastră, redăm mai jos un calcul economic cu privire la cheltuielile făcute comparativ cu producţia obţinută şi taxele de păşunat încasate. In medie cheltuielile anuale ocazionate cu întreţinerea personalului tehnico-administrativ al celor 8 păşuni model, în suprafaţă totală de 3 194 ha, însumează 155.850 lei. In medie, pe hectar revin circa 49 lei. Pentru aceeaşi suprafaţă de păşune costul inventarului folosit se ridică la suma de 191 200 lei. Socotind durata de folosinţă a acestui inventar — circa 5 ani — rezultă o cheltuială anuală pe hectar de numai 13 lei.

In cazul folosirii amestecului de mazăre, ovăz şi floarea-soarelui, cheltuielile totale efectuate pentru obţinerea unei producţii de 35.000 kg masă verde la hectar se ridică la suma de 545 lei. Socotind că în timp de 150 de zile de păşunat o vacă consumă în medie 5.000 kg masă verde rezultă că pe un hectar de păşune pot fi hrănite un număr de 7 capete vite mari. 7 U.V.M (unităţi vită mare) × 80 lei (taxa de păşunat) = 560 lei. Din calculul de mai sus reiese că veniturile acoperă cheltuielile, fără a mai vorbi de aportul indirect adus prin sporirea producţiei de lapte pe cap de vacă, precum şi sporul important de creştere în greutate la tineret. De asemenea, la cultura de borceag pentru masă verde cheltuielile efectuate la ha însumează 600 lei, iar venitul se ridică la 608 lei. La fel şi în cazul porumbului furajer, venitul încasat depăşeşte cheltuielile făcute.

Avînd în vedere rezultatele bune obţinute în anul trecut în regiunea noastră au fost luate măsuri ca numărul păşunilor model să fie extins în 1960 de la 8, cîte au fost în 1959, la 34 iar suprafaţa totală să ajungă la peste 7.000 ha. Paralel cu dezvoltarea sectorului agricol cooperatist, în acest an vom organiza în colaborare cu Institutul de cercetări agronomice al Academiei R.P.R. din Bucureşti, păşuni model şi în gospodăriile colective printre care cea din Scorniceşti. Pînă în prezent au fost identificate, cu sprijinul comitetului executiv al sfatului popular, noi suprafeţe şi au fost făcute desţeleniri pe o suprafaţă de 2.000 de ha. Totodată au fost însămînţate în toamna trecută 600 de ha cu orz de toamnă, 1 200 de ha cu secară pentru masă verde şi 300 ha cu borceag. De asemenea s-au luat măsuri corespunzătoare pentru ca la fiecare cultură în parte să se întocmească un plan de cultură şi să se facă aprovizionarea cu seminţele necesare însămînţărilor de primăvară.

Ing. CONSTANTIN BELU
de la secţia agricolă
a regiunii Piteşti

Să folosim pe scară largă îngrăşămintele bacteriene

Peste puţină vreme pe ogoare vor începe să se desfăşoare din plin însămînţările de primăvară. In această importantă etapă a muncilor agricole este nevoie să aplicăm, în scopul obţinerii unor recolte cît mai bogate, toate măsurile recomandate de ştiinţa şi practica agricolă; printre acestea se numără şi utilizarea în cît mai mare măsură a îngrăşămintelor bacteriene.

Aşa după cum arată şi numele, îngrăşămintele bacteriene sînt nişte preparate biologice care conţin anumite microorganisme sau bacterii (vieţuitoare mici care nu pot fi văzute cu ochiul liber). Prin activitatea lor aceste bacterii ajută plantelor să-şi procure o cantitate sporită de substanţe nutritive, le îmbunătăţesc condiţiile de creştere şi dezvoltare. Pe de altă parte, microorganismele contribuie şi la folosirea mai completă de către plante a îngrăşămintelor organice şi minerale aflate în sol.

Bacteriile care intră în alcătuirea îngrăşămintelor bacteriene au diferite însuşiri: unele acumulează în corpul lor azotul liber din aer, altele descompun compuşii organici care conţin fosfor, altele descompun unele substanţe minerale eliberînd potasiul şi fosforul sub formă uşor asimilabilă pentru plante. Pe lîngă aceasta, bacteriile din îngrăşăminte sintetizează o serie de substanţe stimulatoare care influenţează atît asupra dezvoltării plantelor, cît şi a microorganismelor din sol.

Ingrăşămintele bacteriene conţin un număr mare de microorganisme cu care se tratează (bacterizează), pe cale umedă sau uscată, sămînţa, în momentul semănatului, sau răsadurile şi puieţii, prin mocirlire, înainte de plantare. Prin tratare, pe seminţe sau răsaduri se lipeşte un mare număr din aceste vietăţi care introduse în sol, în cazul cînd găsesc condiţii bune de dezvoltare, se înmulţesc foarte mult, ajutînd prin activitatea lor — aşa după cum am arătat — la dezvoltarea plantelor.

In anul acesta, Centrul experimental de îngrăşăminte bacteriene de la Băneasa pune la dispoziţia agriculturii 10 feluri de îngrăşăminte bacteriene şi anume: Nitragin-mazăre, Nitragin-soia, Nitragin-măzăriche, Nitragin-lucernă, Nitragin-fasole, Nitragin-lupin, Nitragin-trifoi, Azotobacterin, Fosforobacterin şi Silicobacterin, care vor fi folosite pe o suprafaţă de aproape 700.000 de ha. Nitraginul se produce separat pentru fiecare plantă leguminoasă; celelalte îngrăşăminte bacteriene (Azotobacterinul, Fosforobacterinul şi Silicobacterinul) se folosesc la toate plantele de cultură, începînd cu legumele şi terminînd cu pomii fructiferi şi viţa de vie.

Nitraginul este specific pentru fiecare plantă leguminoasă. Deci Nitraginul-mazăre se foloseşte numai pentru tratarea (bacterizarea) mazărei, Nitraginul-soia pentru seminţele de soia şi aşa mai departe. Folosirea unui alt Nitragin decît cel indicat pentru planta respectivă nu are efect.

Nitraginul se livrează în sticluţe paralelipipedice de 200-250 centimetri cubi, care conţin un mediu nutritiv cu agar pe care s-a dezvoltat cultura bacteriană.

Din rezultatele obţinute, atît în experienţe cît şi în producţie, în numeroase G.A.S.-uri şi gospodării agricole colective s-a constatat că media sporului de recoltă obţinut prin folosirea îngrăşămîntului bacterian Nitragin este următoarea: la mazăre 290 kg/ha; fasole 170 kg/ha; soia 210 kg/ha; lucernă — fîn (în primul an) 900 kg/ha.

Azotobacterinul se livrează tot în sticluţe la fel ca Nitraginul şi se foloseşte la toate plantele de cultură; la leguminoase se aplică în combinaţie cu Nitraginul.

Prin folosirea Azotobacterinului au fost obţinute următoarele sporuri medii de recoltă: porumb 350 kg/ha; grîu de toamnă 210 kg/ha; cartofi 1.800 kg/ha.; pătlăgele roşii 3.800 kg/ha. etc. Au fost cazuri cînd s-au realizat sporuri de recoltă şi mai mari. Astfel la Centrul şcolar agricol din Tg. Mureş, prin folosirea Azotobacterinului la sfecla de zahăr s-a obţinut o producţie de 77.250 kg/ha, iar la cultura netratată numai 72.200 kg/ha. De asemenea, la gospodăria agricolă colectivă din comuna Corbeanca, raionul Snagov, regiunea Bucureşti, a fost realizat prin utilizarea acestui îngrăşămînt bacterian un spor de 658 kg/ha porumb ştiuleţi.

Fosforobacterinul se livrează în punguliţe care conţin 150 gr. îngrăşămînt sub formă uscată. Din rezultatele obţinute pînă în prezent, reiese că Fosforobacterinul administrat singur, dar mai ales combinat cu Azotobacterinul, dă sporuri însemnate de recoltă.

Experimentările făcute timp de 4 ani în ţara noastră arată că media sporului de recoltă este următoarea: la porumb 360 kg/ha; la grîu de toamnă 200 kg/ha; la cartofi 1750 kg/ha; la sfecla de zahăr 2.210 kg/ha; la ovăz 190 kg/ha; la pătlăgele roşii 3.400 kg/ha. La gospodăria agricolă colectivă „Alex. Petöfi" din comuna Plăeşti, raionul Turda, regiunea Cluj, la porumbul tratat cu Fosforobacterin s-au obţinut 4.550 kg ştiuleţi la hectar, faţă de 3.710 kg/ha recoltate de pe parcela unde s-au folosit seminţe netratate.

Silicobacterinul este cel mai nou îngrăşămînt bacterian folosit în ţara noastră. Din experimentările făcute reiese că şi acest îngrăşămînt dă evidente sporuri de recoltă. Astfel, la G.A.S. Urziceni, regiunea Bucureşti, cultura de pătlăgele roşii la care s-a folosit Silicobacterinul a dat un spor de producţie de 9.725 kg/ha; la gospodăria colectivă „Drumul Păcii" din comuna Padina, raionul Pogoanele, regiunea Ploeşti, cultura de floarea soarelui la care s-a folosit Silicobacterin a dat 2017 kg./ha. faţă de 1800 kg/ha cît s-a realizat la cultura netratată.

Este necesar să subliniem că prin utilizarea îngrăşămintelor bacteriene pe un agrofond cu îngrăşăminte organice şi minerale, se obţin sporuri de recoltă mult mai mari decît în cazul folosirii simple a îngrăşămintelor organice şi minerale.

Pentru tratarea seminţelor diferitelor plante de cultură se folosesc cîte 2 sticluţe sau punguliţe la hectar, iar pentru tuberculii de cartofi, răsaduri şi puieţi cîte 4 sticluţe sau punguliţe la hectar. Fiecare sticluţă sau punguliţă costă 5 lei.

Dacă comparăm costul îngrăşămintelor bacteriene cu sporul de producţie obţinut prin întrebuinţarea lor reiese clar cît de rentabilă este folosirea acestor preparate. De aceea, recomandăm tuturor gospodăriilor agricole de stat, gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole, cît şi ţăranilor muncitori cu gospodărie individuală să le întrebuinţeze în campania de primăvară pe scară cît mai largă.

VALENTIN GHEORGHIU
candidat în ştiinţe biologice,
directorul Centrului experimental
de îngrăşăminte bacteriene

La a 42-a aniversare a Forțelor Armate ale Uniunii Sovietice

Sub îndrumarea instructorilor bine pregătiți, ostașii sovietici își perfecționează necontenit pregătirea politică și militară. In fotografie: un aspect din timpul unor exerciții tactice.

Din UNIUNEA SOVIETICĂ

O nouă lucrare a academicianului Lîsenko

B. TULUNIN

O experiență interesantă a fost efectuată la Institutul de Genetică de pe lîngă Academia de Științe a U.R.S.S., unde lucrează cunoscutul agrobiolog sovietic T. D. Lîsenko. Împreună cu colectivul colaboratorilor științifici, el a creat o cireadă de vaci care dau un lapte foarte gras. Bunăoară, laptele pe care-l dau vacile supuse acestei experiențe conține un procent de peste cinci la sută grăsimi. Această proprietate se moștenește din generație în generație.

Cum s-a obținut acest lucru?

In anii marelui război, la baza experimentală a institutului, nu s-a putut efectua munca științifică. Animalele fuseseră evacuate iar cele care au rămas erau dintre cele puțin productive, reprezentînd diferite corcituri din trei-patru rase de vaci cu talie mare, care dădeau lapte cu un procent mic de grăsime. După război, unii lucrători științifici de la baza experimentală a Institutului și-au pus următoarea întrebare: n-ar fi oare mai bine să prăsească întîi vaci de rasă pură și abia după aceea să înceapă munca științifică? Academicianul Lîsenko a hotărît însă ca vacile existente să fie lăsate în starea în care erau; să le creeze condiții bune de întreținere și să se observe ce se va întîmpla mai departe. Animalele au început să fie hrănite din abundență și îngrijite foarte bine. In decurs de numai un an, cantitatea medie de lapte muls de la fiecare vacă a crescut mai mult de două ori și a atins în medie 4.100 litri. După încă un an, laptele muls s-a ridicat la 5.000 litri, iar greutatea corporală medie a animalelor a sporit cu peste două sute de kilograme. Procentul de grăsime din lapte nu ajungea însă decît la trei și jumătate la sută.

In anii următori vacile au fost încrucișate cu tauri din rasele Ostfriză și Kostroma care fac parte din rasele de bovine cu talie mare și cu lapte mai puțin gras. In condițiile hrănirii abundente a vacilor, greutatea vițeilor noi născuți a crescut simțitor, ajungînd la șaizeci și uneori chiar la șaptezeci de kilograme.

Nașterile erau grele. Uneori murea sau vaca sau vițelul. S-a stabilit că acest lucru se întîmpla din cauza cantității prea mari de furaje date animalelor în hrană. Adică ajungeau prea multe substanțe nutritive la embrion.

Vițelul creștea foarte mare și pentru faptul că el moștenea această însușire ereditară de la ambii părinți.

La un moment dat s-a emis ipoteza că în cazul acesta fătul trebuie să se dezvolte în direcția bovinelor cu talie mică. In afară de acest inconvenient, procentul de grăsime din lapte rămînea totuși scăzut. Potrivit sfaturilor lui Lîsenko, au început să fie împerechiate vacile existente la fermă, cu tauri din rasa cu talie mică, Jersey, continuînd să le dea ca și mai înainte hrană din abundență. Experiența a reușit. Viței au început să cîntărească la naștere 25-30 kilograme. Dar scopul experienței nu se reducea la aceasta. Intenția savantului mergea mult mai departe. Dacă fătul se va dezvolta moștenind calitățile rasei de vaci mici, Jersey, era sigur că în mare măsură va moșteni și o altă calitate importantă a acestei rase: lapte bogat în grăsimi. Așa s-au și petrecut lucrurile. Laptele muls de la vacile metise conținea un procent de peste cinci la sută grăsimi. In același timp, vacile moșteneau și unele calități de la mamă. Creșteau mari, atingînd în scurtă vreme greutatea de cinci sute și peste cinci sute de kilograme. După aceea, s-a început încrucișarea lor cu tauri din rasele de vaci cu talie mare și care dădeau lapte sărac în grăsimi.

Se punea acum următoarea întrebare: cum vor fi viței de data aceasta? Vor moșteni calitățile rasei de bovine cu talie mare, sau ale celei cu talie mică? Generațiile viitoare vor păstra sau nu procentul ridicat de grăsimi în lapte? Mai tîrziu s-a ajuns la concluzia că animalele din grupa vacilor care dau lapte gras vor transmite prin ereditate, o dată cu alte însușiri și acea calitate importantă de a transmite lapte bogat în grăsimi.

Se poate menționa faptul că și înainte vreme, cercetătorii încrucișau mereu vaci care dădeau lapte sărac în grăsimi cu tauri din rasele care dau lapte gras. Dar la noile generații nu au realizat o sporire a procentului de grăsimi în lapte.

Această experiență a stabilit că în cazul cînd vaca mamă primește furaje mai puține, ea transmite fătului toată vlaga și o mare parte din substanțele sale nutritive, ajutîndu-l să crească cît mai mare. Așa se și petreceau lucrurile în vechile experiențe. De aceea, ele nu dădeau rezultate bune. Tocmai alimentarea abundentă a vacilor și în special în perioada de gestație a asigurat succesul experienței lui Lîsenko. Nici o vacă din grupul de animale care dădea lapte gras, niciunul dintre viței proveniți din acest grup nu a fost sacrificat. Toate vacile din acest grup dau cîte cinci-șase mii de litri de lapte anual, cu un procent de grăsime de peste cinci la sută. Analizele au dovedit că o dată cu creșterea procentului de grăsime, cantitatea de substanță uscată din lapte a crescut cu peste trei la sută. De asemenea, conținutul laptelui în vitamina A a crescut cu mai bine de două ori.

Acum taurii din generația a doua a grupului de taurine care dau lapte gras sînt trimiși la stațiunile de însămînțări artificiale de pe lîngă Institutele și pepinierele de stat din țară pentru animale de rasă.

R. P. UNGARĂ

Proiectele gospodăriilor agricole de stat

Așa cum s-a arătat de curînd într-o declarație oficială, anul acesta în gospodăriile agricole de stat din R. P. Ungară va spori cu 50.000 holzi (1 hold = 0,57 ha) suprafața însămînțată cu porumb. Va crește în mare măsură producția de furaje.

Avînd o puternică bază furajeră, gospodăriile agricole de stat vor putea produce în 1960 cu 11.000 tone mai multă carne și cu 30 milioane litri mai mult lapte decît în 1959.

Pentru ajutorarea mișcării cooperatiste de la sate, gospodăriile agricole de stat vor livra gospodăriilor agricole colective 2.000 capete de vite cornute mari de rasă, aproape 100.000 de porci și oi de rasă, un milion de păsări de casă și o mare cantitate de semințe, printre care și semințe de porumb hibrid.

R. P. ALBANIA

Cooperativa agricolă „Grădina Moscovei"

Țăranii din satul Lukova, unul dintre satele cele mai pitorești ale „Rivierei" albaneze, plin de plantații de citrice și de măslini, s-au unit într-o cooperativă agricolă

Sătenii din Lukova spun adesea: „Satul nostru a înflorit în anii puterii populare, cooperativa agricolă l-a schimbat complet aspectul". Și ei arată cu mîna spre o întindere vastă pe care s-a și construit în parte și continuă să se construiască un nou Lukova. Zeci de locuințe noi s-au și ridicat, iar altele sînt aproape gata.

Membrii cooperativei agricole din Lukova realizează mari venituri de pe urma muncii lor. Totodată cooperativa a vîndut pînă în prezent statului 1600 chintale de citrice iar strînsul recoltei continuă. Se prevede să se obțină 2.200 chintale de măsline, fără a mai pune la socoteală alte numeroase fructe pe care le produce această cooperativă în fiecare lună a anului într-o cantitate considerabilă.

Pentru a-și exprima dragostea frățească față de poporul sovietic, membrii cooperativei agricole din Lukova, care pare o grădină înflorită atît iarna cît și vara, i-au dat numele de „Grădina Moscovei".

ÎN R. P. D. COREEANĂ

Clasa muncitoare ajută țărănimea

Țăranii cooperatori din R. P. D. Coreeană obțin an de an noi și noi succese în realizarea de recolte mari la culturile agricole. Creșterea necontenită a producției agricole se datorește îndeplinirii cu succes a sarcinilor revoluției tehnice de la sate, ale cărei elemente fundamentale sînt irigația, mecanizarea și electrificare. Ea se datorește de asemenea aplicării pe scară largă a agriculturii intensive.

Reconstrucția tehnică a agriculturii ar fi cu neputință fără sprijinul și ajutorul clasei muncitoare, fără impetuoasa dezvoltare a industriei grele a republicii.

In domeniul agriculturii se iau măsuri pentru împădurirea munților și îmbunătățirea regimului rîurilor, înfăptuindu-se în felul acesta visul de veacuri al țăranilor de a nu mai fi lăsați în voia calamităților naturale și a anilor secetoși.

In această direcție clasa muncitoare a dat și dă tot ajutorul țăranilor. Astfel, uzinele au trimis în timpul din urmă la sate peste 2.500 de motoare, peste 2.700 de transformatoare, un mare număr de mașini și materiale pentru irigație, peste 120.000 tone de ciment și o mare cantitate de materiale de construcție. Sute de mii de muncitori au luat nemijlocit parte la lucrările de construire a sistemelor de irigație.

Marile lucrări de construcție din cooperativele agricole, aplicarea pe scară largă a agriculturii intensive și îndeosebi dezvoltarea ramurii creșterii animalelor au cerut o rapidă mecanizare a muncii la sate. Cu ajutorul activ al clasei muncitoare, peste tot în țară se construiesc mici uzine hidroelectrice la sate. Electrificarea satului va accelera în uriașă măsură mecanizarea lucrărilor agricole, îndeplinirea sarcinilor revoluției culturale. In satele republicii funcționează deja peste 800 de mici uzine electrice. In regiunile rurale s-au instalat peste 790 de linii de transmisie electrică. Satele primesc lunar peste 500 de generatoare de mică capacitate.

Industria republicii a furnizat cooperativelor agricole cantități suficiente de îngrășăminte chimice și de chimicale pentru lupta împotriva dăunătorilor agricoli. In felul acesta a fost posibil să se aplice peste tot metoda agriculturii intensive.

Legătura strînsă dintre producția industrială și cea agricolă, bazată pe relațiile de producție socialiste, contribuie acum la dezvoltarea continuă a forțelor de producție ale agriculturii și la dezvoltarea în general a forțelor de producție ale țării. In felul acesta, în orînduirea socialistă se întărește și mai mult, pe o nouă și trainică temelie, devenind de nezdruncinat, alianța politică dintre clasa muncitoare și țărănime.

Un mesaj de pace și prietenie

Vizita lui N. S. HRUȘCIOV în țările Asiei

Evenimentul internațional cel mai important al săptămînii trecute, ca și al celei care a început, îl constituie, de bună seamă, călătoria lui N. S. Hrușciov în țările Asiei. După ce a vizitat India și Birmania, șeful guvernului sovietic a sosit în ziua de 18 februarie în Indonezia, unde a fost primit cu tot atîta căldură și entuziasm ca și în celelalte două țări. Ziua sosirii lui N. S. Hrușciov la Djakarta a fost declarată — din inițiativa Comitetului pentru primirea șefilor statelor străine — zi nelucrătoare, pentru a da posibilitatea locuitorilor capitalei indoneziene să-l întîmpine așa cum se cuvine pe înaltul oaspete. Pentru primirea conducătorului sovietic, capitala țării s-a pregătit sărbătorește. Piețele, străzile și clădirile orașului Djakarta au fost împodobite cu portrete mari ale lui N. S. Hrușciov și Sukarno și cu drapelele celor două state prietene.

Conducătorii Indoneziei și populația din capitala țării gazdă au făcut o primire entuziastă șefului guvernului sovietic. Ziariștii relatează că peste un milion de oameni se aflau înșirați de-a lungul drumului de la aeroport la Palatul Negara, unde-și va avea N. S. Hrușciov reședința în timpul șederii la Djakarta. Mulțimea staționa în unele locuri în 12 rînduri, balcoanele erau înțesate de oameni, iar foarte mulți tineri se aflau cățărați pe acoperișuri, pe terase, pe copaci. Străzile erau pavoazate cu mii de drapele sovietice și indoneziene. La încrucișarea străzilor se puteau vedea portrete ale lui N. S. Hrușciov și Ahmed Sukarno. Numeroase clădiri publice erau pavoazate cu porumbelul păcii.

Pe șantierul marelui stadion din Djakarta, pe care l-a vizitat, stadion, care, după cum se știe, se construiește cu ajutorul Uniunii Sovietice, în pitorescul orășel de munte Bogor, la Bandung, unde a sosit în dimineața zilei de 20 februarie, pretutindeni pe unde a trecut în zilele de cînd se află în Indonezia, înaltul oaspete a fost întîmpinat cu deosebită dragoste și căldură. Populația orașelor și satelor prin care a trecut tovarășul N. S. Hrușciov, a exprimat conducătorului sovietic sentimente cordiale, prietenești. In sate cîntau orchestre populare, pretutindeni domnea o atmosferă de sărbătoare. Au răsunat strigătele: „Hidup Hrușciov"! (Trăiască Hrușciov!), „Hidup perdamain"! (Trăiască pacea!) „Nici unul dintre înalții oaspeți care ne-au vizitat țara nu a fost întîmpinat încă cu atîta căldură ca președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S." a scris ziarul indonezian „Republik", referindu-se la primirea pe care populația Indoneziei a făcut-o șefului guvernului sovietic.

Entuziasmul și dragostea cu care N. S. Hrușciov este înconjurat peste tot în importanta călătorie pe care o face își au izvorul în înalta prețuire pe care popoarele Asiei o acordă politicii de pace a Uniunii Sovietice. Propunerile Uniunii Sovietice cu privire la dezarmarea generală și totală au fost primite deosebit de favorabil de cercurile politice, între care și de poporul Republicii Indonezia. Infăptuirea dezarmării ar avea o deosebită însemnătate pentru progresul economic al țărilor slab dezvoltate. Dacă din cele 100 de miliarde care se cheltuiesc anual pentru înarmări s-ar aloca 15-20 de miliarde pentru ajutorarea țărilor slab dezvoltate economicește, s-ar putea obține progrese importante și rapide în lichidarea mizeriei și sărăciei, a înapoierii, a foametei, și a bolilor.

Popoarele care s-au eliberat de asuprirea colonială și care își întăresc în prezent independența au în Uniunea Sovietică un prieten sincer și apropiat care le acordă un puternic sprijin moral și material. Uriașa uzină siderurgică de la Bhilai și ferma agricolă de la Suratgarh în India, institutul tehnologic și un mare hotel ce se construiește în Rangoon, capitala Birmaniei, imensul stadion care se ridică la Djakarta, în Indonezia, sînt numai cîteva din obiectivele care sînt construite cu sprijinul Uniunii Sovietice în țările Asiei. Uniunea Sovietică este gata să lărgească tot mai mult ajutorul pe care-l acordă țărilor care luptă pentru consolidarea independenței lor naționale.

Cîtă deosebire între sprijinul acesta pornit din prietenie și dezinteres, și așa zisul ajutor pe care puterile imperialiste îl acordă altor țări. Așa numitul „program al asigurării securității mutuale" pe anul 1960—1961 pe care președintele Eisenhower l-a prezentat săptămîna trecută Congresului S.U.A. scoate încă odată în evidență această deosebire. Ca și anul trecut, acest program care este adresat în primul rînd țărilor slab dezvoltate, este consacrat în proporție de mai mult de jumătate nu dezvoltării economiei țărilor respective, ci furnizării de armament.

Datorită Uniunii Sovietice, țările slab dezvoltate află pentru prima oară în istoria lor ce înseamnă un ajutor cu adevărat dezinteresat din partea unei mari puteri. Credite fără dobînzi cămătărești, împrumuturi fără condiții politice, ajutor tehnic fără subordonarea economiei față de capitalul străin, posibilitatea de a obține utilajul industrial cel mai modern în condiții avantajoase — iată cîteva dintre cele mai importante aspecte ale relațiilor dintre aceste țări cu Uniunea Sovietică.

Este firesc deci ca strălucitul reprezentant al țării care a proclamat și dezvoltat cu atîta forță noile relații internaționale bazate pe pace, pe încredere și prietenie, să fie primit pe tot parcursul lungii sale călătorii cu ghirlande de flori, cu ovații și cuvinte de dragoste, de admirație și recunoștință.

SCURTE ȘTIRI EXTERNE

● In acest an, la Butharma — pe rîul Irtis — în U.R.S.S., va fi terminată construirea unei hidrocentrale. Barajul de beton al acestei hidrocentrale va ridica nivelul apei la o înălțime de 67 metri. Apa care se va strînge datorită acestui stăvilar va forma, în munții Altai, o mare lungă de 600 km.

● **In întreaga lume e cunoscut cazul Oberländer, hitlerist notoriu, care în timpul dominației naziste și a războiului criminal antisovietic, a săvîrșit numeroase crime împotriva populației pașnice din Lvov și din alte localități. In loc să fi fost trimis în fața justiției și condamnat după cum se cuvine, acest criminal de război face parte din guvernul Germaniei occidentale.**

Numeroase ziare și agenții de presă au publicat mii de documente, prin care sînt dovedite crimele monstruoase săvîrșite de Oberländer. Pe baza unei părți dintre aceste documente, televiziunea germană a făcut și un film documentar, care a stîrnit un viu interes. După cum arată o știre venită zilele trecute din Londra, acest film a fost proiectat și în Camera Comunelor.

● *In Germania occidentală, după înseși statisticile oficiale, peste 300.000 oameni sînt complet lipsiți de adăpost și fără lucru.*

● In întreaga lume continuă valul de proteste împotriva experiențelor atomice franceze în Sahara. In Guineea, în Japonia, Irak, Franța și în multe alte țări au avut loc uriașe manifestații de protest, cerînd guvernului francez să renunțe la efectuarea de noi experiențe.

● **Mai mulți senatori socialiști din Italia au trimis o scrisoare ministrului Afacerilor Externe italian, în care cer să se facă totul pentru ca țara lor să contribuie la slăbirea încordării în relațiile internaționale. In consecință, Italia trebuie să nu îngăduie amplasarea de rachete americane pe teritoriul său și să reducă efectivul forțelor sale armate.**

● Uniunea Ziariștilor din U.R.S.S. a dat publicității un apel adresat ziariștilor din întreaga lume, chemîndu-i la lupta împotriva războiului „rece" și „cald".

Ajutoare și... „ajutoare"

„Cel mai avantajos contract pe care l-a încheiat vreodată Cuba!" Acestea sînt cuvintele cu care Fidel Castro, primul ministru al Cubei, a apreciat condițiile avantajoase cuprinse în acordul pe care la încheiat de curînd cu U.R.S.S. Premierul Cubei a făcut tot odată și o comparație între situația dinainte a țării sale, arătînd condițiile grele, înrobitoare, la care era supusă de către imperialiștii americani. „In ultimii zece ani — a arătat Fidel Castro — Cuba a avut un deficit al balanței de plăți de un miliard de dolari. Acordul comercial cu U.R.S.S. crează condiții ca în decurs de cinci ani, să se realizeze un excedent al balanței, de aproximativ 70 milioane de dolari".

Acordurile încheiate de curînd între U.R.S.S. și Cuba nu constituie ceva nou în politica Uniunii Sovietice. Călăuzit de principiile cele mai înalte, principiile marxist-leniniste, Statul Sovietic duce o politică de ajutorare sinceră și dezinteresată a țărilor mici sau slab dezvoltate.

E cunoscut sprijinul frățesc pe care Uniunea Sovietică îl dă țărilor socialiste pentru a-și construi o economie înaintată, pentru a făuri o viață liberă și fericită popoarelor lor. Sînt cunoscute acordurile dintre U.R.S.S. și India, prin care aceasta din urmă este ajutată să lichideze înapoierea în care a fost ținută de colonialiștii englezi. E cunoscut, de asemenea, împrumutul fără nici un fel de condiții politice acordat de către Uniunea Soivetică Egiptului, pentru construirea marelui baraj de la Assuan.

Cu totul în altfel înțeleg imperialiștii relațiile dintre țări. După ei, orice acord trebuie să fie însoțit de condiții înrobitoare pentru țara care se împrumută. „Ajutoarele" date de imperialiști slujesc țările cărora au fost acordate, exact ca funia pe spînzurat.

De aceea, an de an, crește tot mai mult numărul țărilor care refuză să facă astfel de împrumuturi. Și atunci cînd un popor sau altul nu vrea să-și mai țină grumajii în jugul imperialismului, cînd își scutură cătușele sfărîmate, imperialiștii încearcă tot felul de uneltiri pentru a întoarce lucrurile înapoi.

Semnificativ în această privință este atacul piraterеsc, săvîrșit de curînd de către un avion american care a aruncat bombe incendiare asupra plantațiilor de trestie de zahăr din Cuba.

Protestînd energic împotriva acestui nou atac agresiv al S.U.A. Fidel Castro a subliniat că „avioanele americane au atacat Cuba de peste 30 de ori numai în decursul unui singur an". Aceste atacuri au pricinuit incendierea unor rafinării și plantații de trestie de zahăr cubane, provocînd pierderi însemnate.

Asemenea metode gangsterești nu vor duce, bineînțeles, la izbîndirea visului imperialiștilor de a vîrî din nou poporul cuban în jugul robiei imperialiste. Dimpotrivă, ele vor mări și mai mult ura poporului cuban, a tuturor popoarelor lumii împotriva imperialismului american.

Conferința de presă a ambasadorului U.R.S.S. în Germania Occidentală

In luna ianuarie, A. A. Smirnov, ambasadorul U.R.S.S. în Germania Occidentală, a avut o convorbire cu E. Ollenhauer, președintele Partidului Social Democrat din Germania și cu Wehner, locțiitorul președintelui P.S.D.G. In această convorbire, A.A. Smirnov a arătat care este poziția guvernului sovietic în problema Tratatului de pace cu Germania și a Berlinului occidental. Privitor la această convorbire, o serie de ziare din Germania occidentală au publicat diferite știri născocite care denaturează adevărul. In legătură cu aceasta, ambasadorul U.R.S.S. în Germania occidentală a organizat, la 19 februarie, o conferință de presă, aducînd la cunoștință corespondenților de presă de la Bonn comunicarea făcută lui Ollenhauer și Wehner.

In această comunicare se arată că cercurile autorizate din U.R.S.S. atrag atenția asupra unei cuvîntări a lui W. Brandt, membru al conducerii P.S.D.G. și primarul Berlinului occidental care vădește o înțelegere greșită a propunerilor sovietice cu privire la Berlinul occidental.

Prin propunerea sa cu privire la transformarea Berlinului occidental în oraș liber, guvernul sovietic urmărește înlăturarea situației anormale din Berlinul occidental. Se urmărește, de asemenea, înlăturarea unui focar de neliniște și încordare în Europa.

Comunicarea transmisă de A.A. Smirnov liderilor social-democrați din Germania occidentală amintește, de asemenea, încă o dată, că Berlinul occidental nu a făcut parte niciodată din Germania occidentală. Acei care încearcă rezolvarea problemei Berlinului occidental prin includerea lui în R.F.G. pun problema deci într-un mod fals, nerealist.

Guvernul sovietic a făcut și face tot ce-i stă în putință pentru ca problema Berlinului occidental să fie reglementată pe calea tratativelor, ținînd seama de interesele tuturor părților. El declară totodată că dacă totuși nu se va putea obține reglementarea problemei prin tratative între țările interesate, sau se va dovedi definitiv că tratativele se duc numai de dragul tratativelor și nu cu scopul de a se reglementa problema Berlinului occidental, Uniunea Sovietică se va vedea nevoită să încheie un tratat de pace cu Republica Democrată Germană și să rezolve pe această bază problema Berlinului occidental.

Comunicarea arată că după încheierea Tratatului de pace, Republica Democrată Germană își va exercita deplina ei suveranitate asupra întregului său teritoriu și spațiu aerian. In consecință, toate comunicațiile dintre Germania occidentală și Berlinul occidental vor fi supuse controlului deplin al R.D. Germane. In cazul acesta dacă cercurile occidentale vor voi să reia tratativele în problema Berlinului occidental, R.D. Germană va fi singurul partener în aceste tratative.

In încheierea comunicării se arată că dacă dl Brandt dorește să ducă tratative directe cu R. D. Germană, Uniunea Sovietică ar saluta acest lucru. Dacă actualul primar al Berlinului occidental își închipuie însă că vor putea fi încălcate drepturile de suveranitate ale R. D. Germane și regulile pe care aceasta le va stabili în legătură cu căile de comunicație, se înșeală amarnic.

Potrivit obligațiilor pe care le are ca aliată a Republicii Democrate Germane, Uniunea Sovietică îi va acorda tot sprijinul necesar în vederea apărării drepturilor sale.

ÎN FRANȚA

25.000 de țărani au manifestat la Amiens, împotriva politicii agricole a guvernului

Ziarul „L'Humanité" din 12 februarie relatează că manifestațiile țărănești împotriva politicii agricole a guvernului francez, care fuseseră întrerupte din cauza evenimentelor din Algeria, au fost reluate.

De curînd, peste 25.000 de producători agricoli veniți din șapte departamente (Nord, Pas-de Calais, Somme, Oise, Seine-et-Oise și Seine-et-Marne) s-au întrunit în orașul Amiens. Reluarea acestor manifestații (o alta a avut loc în localitatea Agen) dovedește nemulțumirea crescîndă a maselor țărănești și a muncitorilor agricoli față de politica antițărănească a guvernului francez.

Intrunindu-se la Amiens, producătorii agricoli au arătat că promisiunile făcute la 23 ianuarie 1960 de către primul ministru al Franței, pentru îmbunătățirea situației țărănimii sînt departe de a putea fi socotite mulțumitoare.

După cuvîntările ținute de către mai mulți conducători ai sindicatelor agricole, participanții la adunare au desemnat o delegație care s-a îndreptat spre prefectură, pentru a expune doleanțele lor. Pînă la reîntoarcerea delegației, țăranii au organizat o defilare, urmînd să străbată principalele bulevarde ale orașului.

Incălcînd cele mai elementare drepturi cetățenești, organele poliției au încercat să oprească coloanele de țărani care manifestau pașnic. Un camion a fost așezat de-a curmezișul unei străzi. Polițiștii au aruncat în manifestanți cu numeroase grenade cu gaze lacrimogene.

In fața acestui atac murdar, manifestanții s-au apărat cu pietre. Au fost chemați și pompierii din Amiens spre a-i... întări pe polițiști.

In spațiul situat între piața Longueville unde s-au produs incidentele toate vitrinele au fost sparte.

In cursul tulburărilor, din rîndurile țăranilor s-au înregistrat 100 de răniți.

SPORT

Activitate sportivă în satele raionului Medgidia

Activitatea sportivă de masă în comunele și satele raionului Medgidia!... Iată un lucru despre care nu se putea vorbi în trecut pe aceste meleaguri, unde domnea mizeria și sărăcia.

Dar, acele vremuri de tristă amintire au trecut și o dată cu instaurarea puterii populare în satele și comunele din raionul Medgidia a început să pulseze o viață nouă. Acum se poate vorbi aici și despre o activitate sportivă de masă. Și, se poate vorbi despre o activitate sportivă frumoasă, la care participă numeroși țărani muncitori. Anul trecut, de pildă, s-a organizat aici pentru prima oară, competiția sportivă „Cupa Dobrogei", la care au luat parte 1.653 concurenți. O participare numeroasă s-a înregistrat și la concursurile sportive din cadrul Spartachiadei de iarnă și vară (15.000 concurenți dintre care 3.400 fete), ca și la „Crosul 1 Mai" (2.525 concurenți), „Crosul 7 Noiembrie" (5.057 concurenți) etc.

Iată cifre care ne arată că mișcarea de cultură fizică și sport din raionul Medgidia cunoaște o dezvoltare însemnată. In prezent, în raion sînt 61 de asociații sportive cu 15.478 membri. Dintre aceștia, 11.134 au primit carnete de membri ai U.C.F.S. De asemenea, în raionul Medgidia sînt acum 168 sportivi clasificați, după cum urmează: 41 la fotbal, 54 la șah, 40 la volei, 16 la popice, 4 la box și 3 la tenis de masă. Apoi, sînt 426 sportivi purtători ai insignei G.M.A. și 160 sportivi care posedă insigna F.G.M.A.

Anul trecut s-au organizat în satele din acest raion numeroase „duminici sportive", care s-au bucurat de un frumos succes. La aceste manifestații sportive au participat și echipe de fotbal, lupte, box, volei etc. de la orașe, care au făcut demonstrații, ajutînd pe sportivii din mediul sătesc să deprindă mai bine tehnica sporturilor menționate mai sus.

Consiliul raional U.C.F.S. Medgidia (președinte **Alex. Oprescu**) a acordat o deosebită atenție problemei consolidării organizatorice a asociațiilor sportive și dezvoltării bazei materialsportive. In cursul anului 1959 s-au amenajat, prin muncă voluntară și cu sprijinul sfaturilor populare, 14 terenuri de fotbal și 12 terenuri de volei. Un sprijin deosebit în această acțiune au dat și conducerile gospodăriilor agricole colective ca și țăranii colectiviști care au dat valoarea unei zile-muncă pentru consolidarea asociațiilor lor sportive. In comunele Corbu de Sus, Tartomanu, Valea Neagră și altele, s-au amenajat și piste de popice, unde au loc întreceri pasionante la acest sport.

Bilanțul activității sportive de masă pe anul 1959 din raionul Medgidia ne arată că mișcarea de cultură fizică și sport de aici are frumoase perspective de dezvoltare. Activiștii sportivi trebuie să ducă însă o muncă mai organizată. Ei trebuie să asigure membrilor asociațiilor sportive o activitate continuă organizînd cît mai multe concursuri sportive de masă.

ȘTEFAN CONSTANTIN
corespondent

O ASOCIAȚIE SPORTIVĂ FRUNTAȘĂ

„Stejarul" din comuna Vlad Țepeș

Asociația sportivă „Stejarul" din comuna Vlad Țepeș, raionul Vidra, n-a fost înființată de prea multă vreme, însă dragostea pentru sport a membrilor ei, ca și frumoasa activitate desfășurată au făcut-o să se situeze de îndată printre fruntașele din raion. Ceva mai mult. Anul trecut, asociația sportivă „Stejarul" a reușit să ocupe primul loc pe raion la „concursul bilanț" cu premii, fiind răsplătită cu echipament și material sportiv în valoare de 1.700 lei. Despre acest lucru tinerii din comuna Vlad Țepeș îți vorbesc cu multă mîndrie. Așa cum îți vorbesc despre echipa lor de fotbal, care activează în campionatul raional, despre șahiștii **Vasile Ilincu, Constantin Drăgan, Marin Năstase**, care i-a reprezentat cu cinste la diferite concursuri raionale, ca și despre trăgătorii fruntași **Ion Iliuță și Florea Ciocionea**.

Trînta se numără de asemenea printre disciplinele sportive îndrăgite de tinerii din comuna Vlad Țepeș. La întrecerile de trîntă care se organizează aici, mai în fiecare duminică, participă numeroși tineri țărani muncitori, printre care se află și o serie de elemente cu frumoase calități pentru acest sport. De altfel, un reprezentant al asociației sportive „Stejarul", respectiv tînărul țăran muncitor **Vasile Ghenu**, a reușit anul trecut să cucerească titlul de campion regional la Spartachiada de vară, la categoria 55 kg., iar la finala pe țară a ocupat locul 3.

Acum pe timpul iernii, membrii asociației sportive „Stejarul" participă cu mult interes la întrecerile de șah, tenis de masă, trîntă, care se desfășoară la căminul cultural din comună.

Ei doresc ca și în anul 1960 să-și mențină... titlul de asociație sportivă fruntașă în raionul Vidra.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptăminal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60.10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".